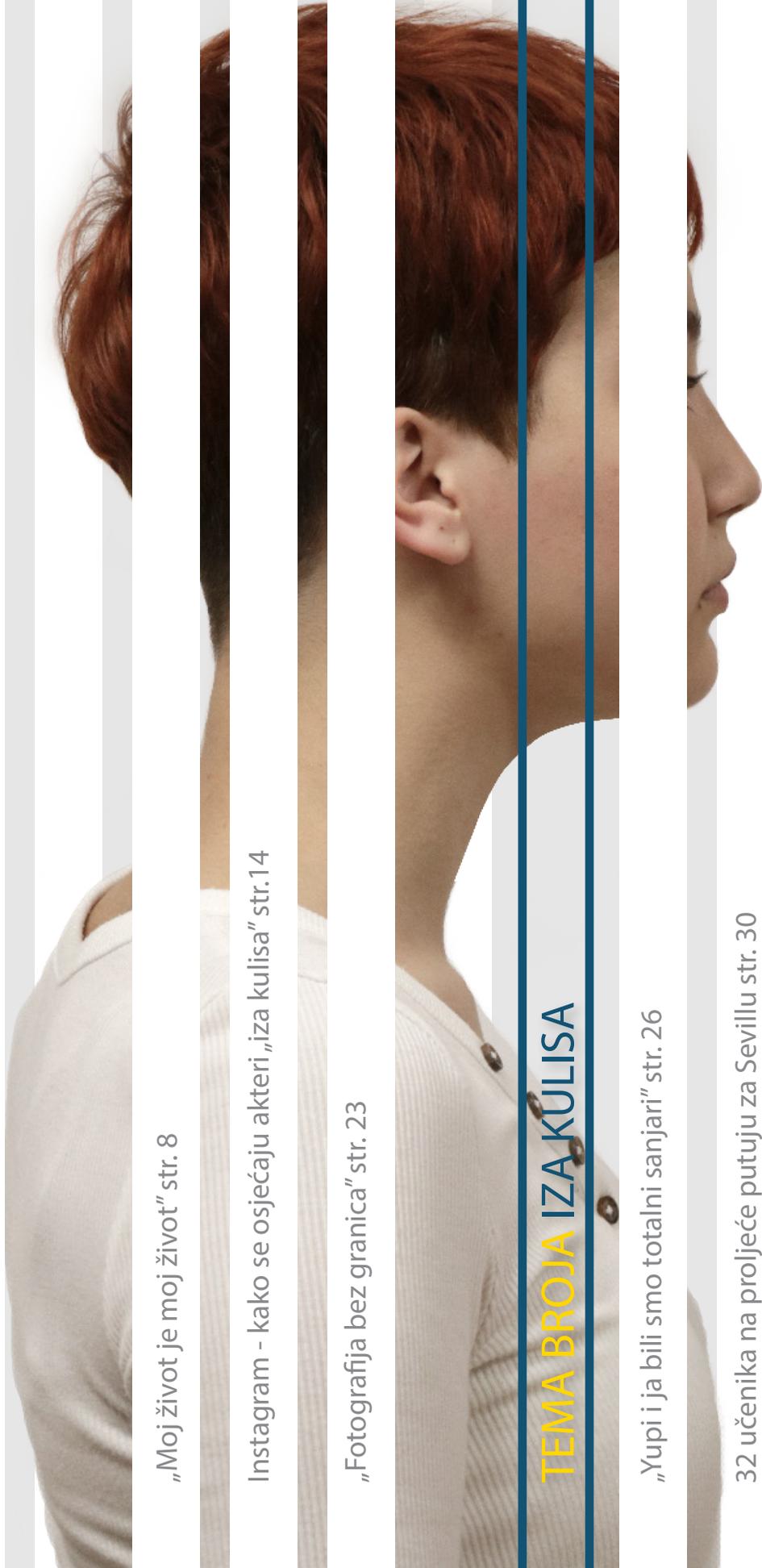

SP E K T A R

ŠKOLSKI LIST PRIRODOSLOVNO-GRAFIČKE ŠKOLE ZADAR

BROJ 7

VELJAČA 2020.

„Moj život je moj život“ str. 8

Instagram - kako se osjećaju akteri „iza kulisa“ str.14

„Fotografija bez granica“ str. 23

TEMA BROJA IZA KULISA

„Yupi i ja bili smo totalni sanjari“ str. 26

32 učenika na proljeće putuju za Sevillu str. 30

„U školi nemam osjećaj da radim“ str. 34

Sadržaj

2

događaji

2 Skok u vodu od 9 C°

3 Učenici promatrali prstenovanje ptica

4 Oslikan Dom za odrasle osobe Sv. Frane Zadar

6 Bogat program zadarskih muzeja

7 Kontinuirana edukacija može smanjiti rizik zlouporabe droga

8

tema broja

8 „Moj život je moj život“

11 Nogomet nije samo za muške

14 Instagram - kako se osjećaju akteri „iza kulisa“

16 Iza „zatvorenih vrata“ škole

29

projekti

29 Učionica tri fotografirana pomoću Garmin kamera

30 32 učenika na proljeće putuju za Seville

32 Mladi motiviraju mlade

26

naši učenici

26 „Yupi i ja bili smo totalni sanjari“

44

putovanja

44 Prošlo smo radili, ovo putujemo

46 Barcelona ima „dušu“

47 Crtački dnevnik

55 Rad u užurbanom ambijentu

56

kultura

56 Joaquin Phoenix - jedan od najboljih glumaca svih vremena

58 Težnja za ugledom i uspjehom

18

eko dani

18 Naših osamnaest godina

20 Natjecatelje dočekalo „iće i piće“

22 Timovi se natjecali za dalmatinski pršut

23 „Fotografija bez granica“

33

naši uspjesi

33 „Da bi zubi bili čisti, s pastom moramo biti bliski!“

34 „U školi nemam osjećaj da radim“

38 „Spektar novi“ među deset najboljih

40 Nezaboravno iskustvo

42 Učenice naše škole osvojile prvo mjesto

60

strip

60 Strip

Impresum

Školski list
PRIRODOSLOVNO-
GRAFIČKE ŠKOLE ZADARGlavni urednik
Marija Kafadar, 3. BZamjenik glavnog
urednika
Hanna Anić, 4. DGrafički urednik
Niko Zekanović, 3. CUrednik fotografije
Dorijan Dukić, 4. DProfesor mentor
Kristina ErlićAdresa uredništva
Perivoj Vladimira Nazora 3
23000 ZadarIzdavač
Prirodoslovno-grafička
škola ZadarZa izdavača
ravnatelj Tomislav GrbinKorektura i lektura
Marija Ljubičić
Ivica Antić
Ante PrtenjačaNovinari
Jan Perica, 4. C
Teo Ivankov, 3. C
Hana Gjergja, 3. D
Dorian Dujlović, 3. D
Josipa Hromin, 3. C
Tea Fazinić, 4. E
Hanna Anić, 4. D
Franko Gospić, 2. C
Lucija Špralja, 4. C
Timea Radoslović, 4. ENensi Adamović, 4. C
Matea Klešnik, 3. C
Lara Valčić, 2. C
Lucija Vrkić, 2. C
Gabrijel Gabriel, 1. C
Luka Buljevac, 1. C
Lisa Gregov, 2. D
Mak Ostojić, 2. D
Barbara Čondić, 1. C
Teo Ivankov, 3. C
Mia Vidov, 1. C
Stipe Zubčić, 4. E
Marija Vucić, 4. C
Laura Fabulić, 4. C
Marko Čulina, 3. DFotografi
Dorijan Dukić, 4. D
Teo Ivankov, 3. CIlustratori
Teo Ivankov, 3. C
Frane Magić, 3. C
Magdalena Pajkin, 4. C
Tomislav Grbin, ravnateljNastavnici suradnici
Anamarija Ivković
Martina Perić
Maja Rep
Ivica Šimurina
Vesna Krnčević
Helena Vulić
Lucija MičićPrijelom, tisak i dorada
Prirodoslovno-grafička
škola Zadar

Uvodna riječ

Poštovani čitatelji,
I ove godine „Spektar novi“ vam donosi puno novih sadržaja, a uz to i još bolji dizajn koji smo pokušali napraviti da ne narušimo prošlogodišnju prepoznatljivost lista. Ono što smo htjeli poboljšati je čistoća prijeloma te dominacija naslova i fotografija te se nadamo da smo u tome uspjeli. Nova tema broja je „Iza kulisa“ koja govori o nekim stvarima koje se događaju „iza zatvorenih vrata“, o nekim osobama iza kojih se skriva netko drugi. Danas društvene mreže prožimaju duboko naše živote te je utjecaj istih neminovan, no međutim, ne možemo se ne zapitati koliko su iste stvarne. Novost u ovom broju je crtački dnevnik o Gardalandu kojim smo htjeli na drugačiji način progovoriti o ovom avanturističkom putovanju učenika. Svi učenici koji su sudjelovali u stvaranju ovog časopisa uložili su veliki trud tako da se nadamo da ćete uživati i u ovom izdanju „Spektra novog“.

UČENICI ORGANIZIRALI IZLET NA ZRMANJU

Skok u vodu od 9 C°

Učenci 4. C razreda organizirali su izlet na Zrmanju kako bi izradili 360° video za natjecanje u sklopu projekta VRLABoratorij za mlade.

Uputismo se u još jednu avanturu po Zrmanji, no ovoga puta umjesto avanturističkog poveli smo natjecateljski duh. Tamo smo se uputili povodom natjecanja u izradi 360° videa u sklopu projekta VRLABoratorij za mlade. Po putu smo finalizirali ideje za video. Kad smo došli do Maslениčkog mosta poznatog po bungee jumpingu dobili smo sjajnu zamisao da zavrtimo kameru s mosta kako bi dočarali skok. Kameru smo vezali dugim konopom s tri čvora tako da je ovaj pothvat u potpunosti bio „risk free“. Nakon što se kamera malo izvrtjela i izluljala ispod mosta na laganoj buri krenuli smo dalje. Sljedeća postaja je trebala biti Zrmanja no završili smo u hidroelektrani tako da ne vjerujete Google karti, pogotovo kad „blago lijevo“ vodi ravno u grmlje. Nakon posjeta hidroelektrani konačno dođosmo do naše željene destinacije. Iznajmili smo

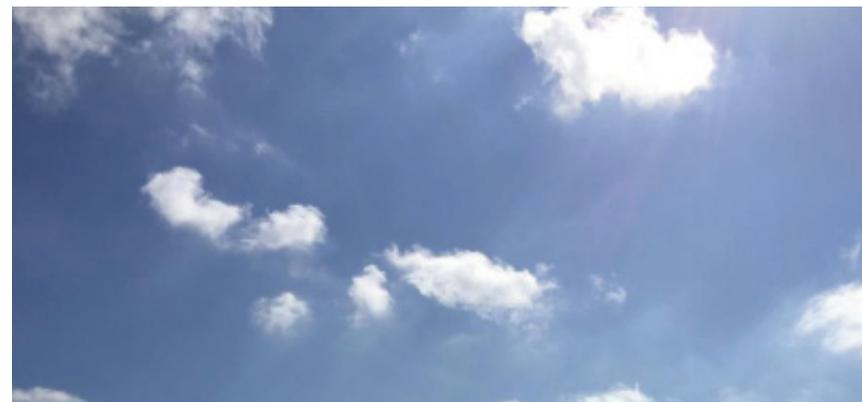
jedan kanu i namjestili opremu. Lagano veslajući uzvodno lijepom Zrmanjom prepunom komaraca i ostalih letećih „bagudina“ snimali smo naš video. Sve je bilo divno i krasno do kobnog trenutka kad su mi naočale pale u vodu. Bilo je to poprilično devastirajuće za ovo idilično poslijepodne, ali nastavimo dalje. Snimili smo još par stvari, ali to je sad u potpunosti bilo nebitno jer su moje naočale još uvijek bile na dnu Zrmanje. Na putu natrag, kad je sunce već zalazilo vidjeli smo moje naočale na dnu što je dovelo do sljedećeg „logičnog“ koraka - skočiti po njih u vodu od 9 C°. Sad kad razmislim to i nije bila najbolja ideja, ali najgore od svega je što ih nisam uspio izroniti jer su bile predeboko, a mogućnost micanja tijela na 9 C° vrlo mala. Kad smo izašli iz kanua otišli smo do kioska s osvježavajućim pićima nešto naručiti. Ja preporučih neki aperitiv da nas ugrije, što je svima bila odlična ideja iako sam ja bio jedini koji umire od hladnoće. Nakon aperitiva bližio se kraj našoj avanturi. Bar smo tako mislili. No u pola našeg aperitiva netko od mještana je došao i opisao profesoričin auto i rekao kako su ostala upaljena svjetla, što je dovelo do ispražnjenog akumulatora. Bio je to mačji kašalj za kršnu momčinu koja je priskočila profesoricu u pomoć. Na kraju svega toga smo mirno došli svojim kućama, a i osvojili prvo mjesto svojim „wow“ videom.

Ekipa sa Zrmanje (slijeva na desno): Jan Perica, Nikolina Gašpar i Miro Skračić

Napisao: **Jan Perica, 4. C**
Fotografija: **Privatna arhiva učenika**

I ove godine učenici drugih i trećih razreda smjera Ekološki i Kemijski tehničar bili su na terenskoj nastavi i to u Parku prirode Vransko jezero.

TERENSKA NASTAVA U PARKU
PRIRODE VRANSKO JEZERO

Učenici promatrali prstenovanje ptica

U sklopu praktične nastave učenici 2. A i 3. B razreda Prirodoslovno-grafičke škole Zadar otišli su 15. studenog 2019. na terensku nastavu u Park Prirode Vransko jezero. U pratnji učenika bile su profesorice Mihovila Rončević, Valentina Zelenika, Inda Vučinović, profesor Edo Končurat i laborantica Jolanda Genda. Kada su učenici stigli na odredište, upoznali su se sa zanimljivostima parka - kako je nastao, kada je službeno proglašen parkom prirode i sl. Za učenike su bile organizirane tri radionice. Tema prve radionice bila je proučavanje ptica; učenici su šetali stazom i promatrali ptice dalekozorom i durbinom. Nakon toga učenici su imali predavanje o prstenovanju ptica te su promatrali isto. Naučili su da se ptice prstenuju tako da im se izmjeri težina, duljina krila i repa, a prstenuju se zato da bi se tijekom godine moglo pratiti njihovo kretanje. Druga radionica bavila se proučavanjem vode iz jezera. Mjerali su pH vode, temperaturu, salinitet i prozirnost. I zadnja, odnosno treća radionica bila je podjeljena u dvije grupe po razredima. Na ovoj radionici proučavali su tlo, vodu, biljke i životinje iz parka. Nakon obavljenih radionica učenici su se odmorili, spremili sve stvari i krenuli natrag svojim kućama. Toga dana vrijeme je bilo sunčano i toplo, bez gužve u parku tako da su učenici u miru razgledavali okoliš i bez problema obavljali zadatke.

Napisala: **Marija Kafadar, 3. B**
Fotografija: **Privatna arhiva učenika**

HRVATSKA VOLONTIRA 2018.

Oslikan zid Doma za odrasle osobe Sv. Frane Zadar

Pod mentorstvom profesorice Anamarije Ivković učenici 4. C razreda, smjer grafički urednik-dizajner, su oslikali zid Doma za odrasle osobe Sv. Frane Zadar.

Učenici 4. C razreda Prirodoslovno-grafičke škole Zadar podržali su manifestaciju Hrvatska volontira 2018., a koja je održana od 21. do 26. svibnja 2019. Zadnju godinu svog školovanja odlučili su svojom kreativnošću razveseliti korisnike Doma za odrasle osobe Sv. Frane Zadar. To je ustanova koja brine o odraslim osobama s psihičkim teškoćama, osobama kojima je ljubavi i pažnje uvijek nedovoljno. Upravo zbog toga su učenici izdvojili svoje vrijeme te ga poklonili njima. Pod mentorstvom profesorice Anamarije Ivković učenici su oslikali zid Doma za odrasle osobe Sv. Frane Zadar. Nacrtali su retro biciklu s cvijećem. Korisnici Doma izrazili su svoje zadovoljstvo oslikanim zidom. Zasigurno će im po-

gled na ovaj zid barem malo uljepšati tmurne dane te ih uvijek podsjećati da nisu zaboravljeni. Postoji netko tko uvijek misli na njih. Profesorica Anamarija Ivković već dugi niz godina surađuje s Domom za odrasle osobe Sv. Frane. Evo što ona kaže kako je sve ovo djelovalo ne samo na korisnike Doma nego i na naše učenike.

„Učenici su volontirajući skupa sa svojim kolegama podržali slogan manifestacije „Volontiramo = zajedno gradimo bolju i snažniju zajednicu“. Na ovaj način, naime, volontiranje je još ljepše i veselije. Naravno, usrećili smo i druge, ovoga puta korisnike Doma za odrasle osobe Sv. Frane Zadar“ – izjavila je profesorica Anamarija Ivković.

Nadamo se da će se suradnja Prirodoslovno-grafičke škole Zadar i Doma za odrasle osobe Sv. Frane Zadar nastaviti, kako zbog korisnika, tako i zbog učenika koji su svojim nesebičnim radom učinili nešto lijepo i korisno za druge.

Napisala: **Hana Gjerga, 3. D**
Fotografija: **Privatna arhiva**

Slika lijevo: Učenik Jan Perica oslikava krov kućice
Slika desno: Retro biciklu naslikale su učenice Diana Dujlović i Tea Aračić

NOĆ MUZEJA 2019.

Bogat program zadarskih muzeja

Učenike 4. E razreda je oduševila multimedijalna izložba u Malom arsenalu koja je nudila interaktivno praćenje razvoja zadarskih fortifikacija putem multi-touch ekrana.

Bio je to petak, sam početak drugog mjeseca. Poslijepodnevna smjena u školi, tmuran i kišoviti dan. A mi, raspoloženi u skladu s vremenom, sjedili smo u školskim klupama i čekali vikend. Srećom, naša je profesorica znala kako podignuti atmosferu među mrzovoljnim učenicima. U pravom je trenutku ušla u razred i obavijestila nas da povodom „Noći muzeja“ idemo u obilazak zadarskih muzeja. Treći razredi okupili su se ispred škole i krenuli smo pre-

ma gradu. Za početak smo se uputili prema Gradskoj loži. Ondje su nas dočekali nasmijani i vedri ljudi gledajući narodne plesove. Zaigram i veselim plesom i naša su lica obasjali osmijehom. Uputili smo se Narodnim trgom do Gradske straže gdje smo imali mogućnost uvida u seosku tradiciju i kulturu sjeverne Dalmacije, između ostalog i našeg grada Zadra. Simpatičan stari namještaj i lutkice u narodnim nošnjama privlačili su poglede na sebe. Još smo se kratko vrijeme divili domišljatosti naših predaka, a zatim smo nastavili put prema Galeriji umjetnina gdje se održavala izložba hrvatskog slikarstva „Plavi salon“. Zidovi koji su nas okruživali bili su ispunjeni zapanjujućim slikama mnogih domaćih autora, a slike su pak bile ispunjene njihovim emocijama. Tek nešto dalje u Kneževoj palači održavale su se radionice gdje smo i mi sami mogli sudjelovati i pokazati svoj talent, a otvorena je bila izložba radova učenika srednjih škola.

A nas je oduševila multimedijalna izložba u Malom arsenalu koja je nudila interaktivno praćenje razvoja zadarskih fortifikacija putem multi-touch ekrana. Nadamo se da će sljedeće godine biti još više ovakih sadržaja, koji na jedan moderan način nude upoznavanje identiteta grada Zadra.

Napisala: **Timea Radoslović, 4. E**
Fotografija: **Julian Marco Ivanković Smeester, 4. C**

Ravnatelj Tomislav Grbin, Ivanka Ledenko, predsjednica udruge Nada i članovi Udruge Pet Plus

TRIBINA UDRUGE PET PLUS

Kontinuirana edukacija može smanjiti rizik zlorabuse droga

O svojem ovisničkom iskustvu pričao je Boris Mikšić, član Udruge Pet Plus. Ispričao im je i objasnio kako zapravo droga ne utječe samo na ovisnike, nego i na ljude kojima je stalo do njih i koji ih vole.

Režultati jednog europskog istraživanja govore da među hrvatskim šesnaestogodišnjacima ima čak 33 posto pušača, 54,7 posto onih koji su konzumirali alkohol, a 22,5 posto ih je barem jednom u životu probalo drogu. Poražavajući su to rezultati. Budući da kontinuirana edukacija i preventivni programi mogu uvelike smanjiti rizik zlorabuse sredstava ovisnosti u našoj školi se 10. prosinca 2019. održala javna tribina na kojoj se predstavila Udruga Pet Plus. Tribinu je organizirala Udruga Nada u suradnji s našom školom. Na predavanju se

pričalo o izborima koje čovjek ima i o posljedicama loših odluka. O svojoj lošoj odluci i još gorim posljedicama pričao je Boris Mikšić, koji je ujedno i član Udruge Pet Plus. Učenici su ga pažljivo slušali i postavljali mu pitanja koja su ih zanimala. Naime, Boris je bivši ovisnik o drogi. Hrabro je stao pred naše učenike i ispričao svoju priču ne bi li ih potaknuo na bolje životne odluke. Ispričao im je i objasnio kako zapravo droga ne utječe samo na ovisnike, nego i na ljude kojima je stalo do njih i koji ih vole. Također, ova udruga provodi program „Imam stav“ koji nam govori koliko društvo utječe na nas i kako dosta njih počinje s konzumacijom droge zbog okoline. Udruga Nada nam je predstavila svoj projekt s bivšim zatvorenicima kako bi im pomogli s nastavkom života nakon zatvora. Naziv tog projekta je „Kuća na pola puta“. Zatvorenici mogu sudjelovati u projektu nakon izlaska iz zatvora kako bi se pokušali osoviti na noge te izgraditi sebi podlogu za bolju budućnost, a u kući mogu ostati koliko im je potrebno. Obje udruge su zadovoljne svojim dosadašnjim uspjehom, no žude za daljnjim osvještavanjem društva ovakvim projektima.

Napisala: **Hanna Anić, 4. D**
Fotografija: **Privatna arhiva škole**

INTERVJU Tamara Šoletić

„Moj život je moj život“

Ako je itko upoznat s pojmom „kulisa“ onda je to zasigurno poznata zadarska kazališna i televizijska glumica, recitatorica i lutkarica - Tamara Šoletić. Tamara je cijeli svoj život provela u kazalištu. Kaže da je tamo progovorila i prohodala te da je ono njezin cijeli svijet. Iako je imala dosta prilika, nikada nije napustila Zadar. S Tamarom smo popili kavu jedno popodne i pričali o glumi, društvenim mrežama, sinu Felixu... bilo je zaista ugodno i motivirajuće.

Kako biste Vi objasnili što je to „kulisa“?

Ovaj naš grad, s obzirom na turizam koji ga jede, postao je kulisa. Ali kad govorimo o kazališnim kulisama, onda govorimo o kazališnom dekoru, scenografiji i o svemu onome što se na pozornicu fizički u likovnom smislu postavlja, a da bi pomoglo glumcima u igranju predstave.

Veći dio života posvetili ste kazalištu, jer je Vaša televizijska karijera počela dosta kasno. Što Vas danas više ispunjava?

Moj glumački posao mene apsolutno ispunjava. Dakle, ja sam glumica lutkarica, surađujem s našim dramskim kazalištem, glumila sam i u televizijskim serijama, sitcomu „Zauvijek susjedi“, snimila sam i dva filma u životu, kratki film, eksperimentalni film i televizijske reklame. Znači, kao glumica sam se iskušala u svim vrstama i tu ne bih postavljala neke naročite razlike. Veseli me glumiti bilo koji angažman. Kao glumica nastojim obaviti svoj posao što bolje mogu, bez obzira o

kojem se mediju radi. S obzirom da sam ja glumica lutkarica, lutkarstvo je moja prva ljubav i sve što znam sam naučila u svom kazalištu lutaka, s divnim redateljima i mojim kolegama koji su mi i prijatelji.

Što Vam je najteže glumiti?

Zahvaljujući lutkarstvu, u meni je ostalo te živosti i duha. Međutim, meni lutkarstvo postaje fizički teško, jer je lutkarstvo fizički zahtjevan posao. Može se reći da 30 godina hodam na koljenima. Prošle godine, u 12. mjesecu, sam imala premijeru predstave „Vlak u snijegu“ s kojom sam proslavila tih 30 godina umjetničkog rada.

Postoji li uloga ili predstava u kojoj ne biste glumili?

Mislím da ne. Osjećam se vrlo zrelo, s puno iskustva, u meni je još uvijek puno želje za radom, tako da bi se upustila u tumačenje bilo koje uloge.

Društvene mreže su danas neizostavan dio naših života. Istražili smo i vidjeli da imate i Facebook i Instagram, ali i niste pretjerano aktivni. Postoji li razlog za to?

Imam Facebook i volim ga. Volim diskutirati, debatirati, taj brzi izvor informacija, možeš vidjeti gdje su tebi dragi ljudi trenutno. Na Instagram sam krenula, ali sam odustala. S njim sam započela kad sam bila u Zagrebu na snimanju pa sam se družila sa zagrebačkim kolegicama. One su bile šokirane zašto ja nisam na Instagramu pa su mi te mlade kolegice otvorile profil. Međutim shvatila sam da bih ja zapravo trebala imati tajnicu koja će stalno brinuti da ja budem pristuna. Nisam na Instagramu, jer mi je previše. I Facebook mi je previše! No nikad neću stavljati svoje slike i biti „gledajte me, ja sam sad tu, vidi mene kako sam lijepa, pogledaj što ja sad jedem“ ... Mene je to sram. I onda vidim koliko to ljudi radi pa mi nije jasno kako njima ne bude neugodno?

I kad postavljate objave, kakve one budu?

Ja ću staviti sliku nečega što je meni zanimljivo, aktualno. Zadnju svoju fotografiju sam stavila na Staru godinu

„Ja ću staviti sliku nečega što je meni zanimljivo, aktualno. Zadnju svoju fotografiju sam stavila na Staru godinu, mene s pićem gdje ljudima govorim „živili“. I to je to.“ - kaže Tamara.

„Onaj tko me gleda u kazalištu ili na televiziji zna kakve su moje sposobnosti i ne mora me gledati preko Instagrama kako bi odlučio hoće li mi dati ulogu. Ja pripadam nekim drugim vremenima, protiv ovih nemam ništa, ali mislim da nedostaje žive komunikacije, družnja, osobnog upoznavanja, i kontakta.“ - tvrdi Tamara.

koja predstavlja mene s pićem gdje ljudima govorim „živili“. I to je to. Stavljam fotografije kad imam ili ću imati predstavu, neke zanimljive tribine što sam vodila i tako nešto. Međutim, Facebook i ja imamo problem. A to je što ja prihvaćam sve ljude koji mi pošalju zahtjev za prijateljstvo. Pitanje je zašto? Dakle, ako ljude ne prihvatiš, onda si umišljena glumica, no ako prihvatiš onda si ljudi dopuštaju svašta. Za božićne praznike prvi put sam bila u Firenci. Od ushićenja i ljepota sam plakala. Stavila sam slike na Facebook, ali niti jednu na kojoj sam ja. Imala sam potrebu podijeliti to sa svijetom, ali ne da sam ja na tim fotografijama.

S obzirom na toliki broj prijatelja na Facebook-u, dobivate li kakve neprimjerene poruke?

Na Messenger mi dolaze svakakve poruke. Djeca, za koju ne znam zašto su uopće na Facebooku, mi šalju „Lili ovo Lili ono“, dobivam seksualne ponude, a imam i ljude koji me traže novac, jer misle ako sam na televiziji da sam ekstremno bogata i da im mogu pomoći. Mene to jako opterećuje. Imam faze kad mi bude previše pa se maknem, ali se opet vratim. I tako sve u krug.

Je li Vam ikad palo na pamet da se ipak povučete s Facebook-a?

Imala sam fazu kad sam htjela maknuti svoj profil, ali bilo bi mi žao. Muž mi uporno govori da otvorim svoju stranicu na kojoj ljudi prate moj glumački radi, koju mogu označiti sa „sviđa mi se“, a moj profil ostavim za prijatelje koje osobno znam. Ali ja sam Tamara Šoletić i usudujem se reći da mene svatko voli, jer me svi znaju i znaju da sam pristupačna. Sa svima ću porazgovarati, bake s pijace me znaju, pozdravljam se s ljudima koje osobno nisam upoznala, znam cijelu ekipu iz Varoši, znam sve intelektualce u gradu i mislim da je to moja osobnost. Ja ne želim izigravati Juliu Roberts u našim krajevima, jer to ne prolazi. Zagrebački kolege mi govore da bih trebala biti prisutnija na društvenim mrežama kako bi mi pomoglo u poslu i bilo ga više. Slažem se s tim, ali ne mislim da je presudno. Onaj tko me

Tamara Šoletić s novinarkom „Spektra novog“, Hannom Anić

pogledati, knjizi se uvijek možemo vratiti, ali kad netko pred vama daje tu svoju ranjivost i svoju emociju, biti dio toga je privilegija. Teatar je moja ljubav i htjela bih dobiti neku ulogu koja će biti baš onako sočna.

I za kraj, koja je Vaša poruka našim učenicima?

Dragi učenici, budite pristojni, dobronamjerni i suosjećajni. To su neke kvalitete i osnove da se izgradi zdrav čovjek. Kad pričate s čovjekom, gledajte ga u oči. Kad pričate s čovjekom, slušajte ga. Mi živimo u tolikoj buci, da ne možemo čuti druge, a ni sebe. Trebamo manje govoriti, više slušati. Zakon prirode je da ako si ti strpljiv, ako slušaš, ako si dobar, tebi se otvaraju vrata. Kako bi narod rekao „umiljato janje dvije majke siše“. Moramo se sačuvati od te silne buke, tih silnih društvenih mreža, od tih silnih pritisaka da moramo stalno biti lijepi, uspješni, sretni. Na ovom smo svijetu kako bi rasli, kako bi ga činili boljim. Obrazovanje je jako važno jer nam služi da se mi izgradimo u što bolje ljude, a i onda ćemo biti uspješni, sretni i zadovoljni. Uspjeh nije metar, on nije za svakoga isti. Svatko treba znati što je za njega uspjeh i sreća. Svi smo mi individualci i svatko treba pronaći svoj put ka sreći. Znanje nas obogaćuje i onda su nam jasniji naši ciljevi. Društvenih mreža se ne treba kloniti, ali ih treba staviti na svoje mjesto. One bi trebale biti sredstvo zabave. Popiti kavu s prijateljicama i prošetati po rivi - nijedna društvena mreža i fotografija ne može zamijeniti.

Napisala: **Hanna Anić, 4. D**
Fotografija: **Dorijan Dukić, 4. D**

gleda u kazalištu ili na televiziji zna kakve su moje sposobnosti i ne mora me gledati preko Instagrama kako bi odlučio hoće li mi dati ulogu. Ja pripadam nekim drugim vremenima, protiv ovih nemam ništa, ali mislim da nedostaje žive komunikacije, druženja, osobnog upoznavanja, kontakta... Ja radim intervjuve većinom preko maila, ali je ljepše izaći ovako, popiti kavu. Ljudi imaju privid da nemamo vremena, ali imamo. Uvijek imamo vremena za stvari koje su nama bitne.

Smatrate li se javnom osobom?

Ja sam privatna osoba, ali ono što ja radim je podloženo javnoj kritici. Moj život je moj život i ja ga nemam potrebu dijeliti sa širokom publikom. Postali smo svačiji, sve je postalo svačije. Intima se počela tumačiti u skroz novom kontekstu. Upoznala sam dosta ljudi preko Facebooka s kojima dijelim puno zajedničkih stvari pa sam ih neke i zavoljela. Tako da u društvenim mrežama ima i prednosti i mana. Ali ih treba balansirati. Postoje granice.

Kako komunicirate s Vašim sinom Felixom s obzirom da živi u Americi?

Sa sinom uglavnom komuniciram preko Messengera, bile to poruke, poziv ili video. Bolji mi je on od Skypea!

Kakvo mišljenje ima Vaš sin o druš-

tvenim mrežama?

Moj sin ima kritično mišljenje prema društvenim mrežama. Ima svoj portfolio radova koji je vidljiv svima i to je to. Rodio se tu u gradu, završio Osnovnu školu Petra Preradovića, pohađao je Prirodoslovno-grafičku školu i s osamnaest otišao u Ameriku. On je dijete Varoši, dijete grada. No ljudi znaju podcijeniti ono što on radi. Njegovo radno vrijeme je non stop. Nema on vremena za Facebook. Kad je prvi put bio nominiran za nagradu Emmy, dosta naših novinara su ga tražili intervju, ali on nije htio. Pa sam ga ja molila da napravi to! Ljudi su ponosni, sretni što je netko iz našeg Zadra postigao takvo priznanje. Jako sam ponosna na njega i moram spomenuti... Kad je imao prvi stručni intervju u Americi, ispričao je kako je sve započelo u Kazalištu lutaka Zadar, gdje je on i odrastao.

Koje su Vaše želje što se tiče daljnje karijere?

Uvijek je prisutna ta želja da želiš dobiti neku dobru filmsku ulogu u kojoj ćeš se moći iskazati, jer ona ostaje kao dokument, kao trag u vremenu. Kazalište je najljepša stvar na svijetu, jer je krhko, suptilno, jer je stvar trenutka. Predstava krene, ja sam na sceni, vi u publici. Taj trenutak se više nikad neće ponoviti. Ukoliko niste bili, propustili ste ga. Film možemo uvijek ponovno

NENSI ADAMOVIĆ - TALENTIRANA
NOGOMETAŠICA

NOGOMET NIJE SAMO ZA MUŠKE

Moje ime je Nensi Adamović. Dolazim iz Podvinja, malog mjesta pokraj Slavanskog Broda. Nogometom sam se počela baviti na zanimljiv način. U mom mjestu je bilo jako puno dečkića dok sam bila mala i svaki puta kada bih se išla igrati van, glavna je bila livada, dva gola i naravno lopta. Po cijele dane bi igrali nogomet, a sa mnom je uvijek bila i moja mlađa sestra. Počele smo se sve više zaljubljuvati u loptu. Nakon nekog vremena tatu smo nagovorile da nas upiše u nogometni klub. On se nije protivio niti malo i rekao je da može, naravno. Mama je u početku bila malo bojažljiva jer smo bile „male i mršave“ i „kako ćemo se naguravati i tako puno trčati“. Krenula sam u šesti razred osnovne škole i počeli su moji prvi nogometni koraci.

Nensi Adamović sa sestrom s kojom je započela svoje prve nogometne korake

slije škole svaki dan. Bila sam uporna i nisam odustajala. Jednom prilikom na utakmicu nije došao golman i ja sam stala na gol. Išlo mi je poprilično dobro. Bilo mi je zanimljivo hvatati rukom, bacati se i voljela sam osjećaj kada bih dobro obranila pa bi svi pljeskali. Ostala sam na голу kada je počelo prvenstvo. Išlo mi je bolje nego igranje. Napunila sam trinaest godina i kao najveći poklon stigao mi je poziv u Hrvatsku žensku nogometnu reprezentaciju do petnaest godina. Jedva sam čekala otići na te pripreme. Uvijek smo bili u velikom hotelu i igrali na savršenim terenima. Poslije toga je zapravo počela moja karijera. Na kampu su me vidjeli treneri iz Ženskog nogometnog kluba Osijek koji igra 1. HNLŽ i odmah me zvali da dođem braniti kod njih. Za mene je to bilo nešto savršeno, otići dalje i još profesionalnije se baviti sportom kojeg sam toliko zavoljela. Nakon razgovora s roditeljima došli smo do dogovora da ću nakon završene osnovne škole u svom mjestu upisati srednju školu u Osijeku. Bila sam uzoran učenik i upisala sam 1. gimnaziju u Osijeku.

Pozivi iz reprezentacije dolazili su često

Sve je to bilo novo i savršeno za mene. Treninzi svaki dan, svaki dan postajala sam sve bolja i bolja. Pozivi iz reprezentacije dolazili su često. Putovala sam puno. Nastupala sam za ekipe do petnaest i devetnaest godina, a moj najveći uspjeh bio je poziv za Hrvatsku žensku A reprezentaciju već sa petnaest godina. Putovala sam po cijeloj Europi pa čak i svijetu. Putovala sam u Njemačku, Austriju, Bosnu i Hercegovinu, Makedoniju, Rumunjsku, Bugarsku, Srbiju, Mađarsku, Sloveniju, Švicarsku, Ukrajinu, Nizozemsku i Škotsku... U dva navrata putovali

Nensi s ekipom hrvatske ženske U17 reprezentacije

Splitu. Trčala sam na 800 metara te osvojila prvo mjesto.

Pronašla se u Zadru

Prošla su već četiri mjeseca otkako sam u Zadru. Upoznala sam grad i prijatelje i jako mi se sviđa te mogu reći da bih u budućnosti voljela ovdje živjeti i raditi. Uz sve te prepreke, sport mi je zapravo donio puno toga lijepoga - poznanstva i putovanja na koja u privatnom životu vjerovatno ne bih otišla. Sa osamnaest godina toliko iskustva i samostalnosti u životu. I kao nagradu za sve uspjehe u sportskom životu dobila sam izravan upis na željeni fakultet. Ja sam zadovoljna svime što sam postigla u životu. Naravno želim još puno toga i pred mnom je još dugačak put, ali nastaviti ću slijediti svoje snove i ne odustajati. Savjetujem svakome tko može i tko želi da se bavi nekim sportom i daje sve od sebe, jer radom i odricanjem u životu dolaze najbolji uspjesi. Potrebno je puno toga žrtvovati pa nekad i zaplakati i priznati bol, ali iz svega ustajati jači i bolji.

Danas je malo teže biti cura i igrati nogomet jer se ne zarađuje kao u muškom nogometu da se može do kraja života živjeti s tim. Još se svi bore za ta prava i nadam se da će u budućnosti to biti moguće jer kako dječaci, tako i djevojčice isto sanjaju da zaigraju za velike klubove, sudjeluju na velikim natjecanjima i postignu velike uspjehe u životu. U određenim sportovima i dalje postoje predrasude i diskriminacija prema ženama, ali smatram da se i to polako počinje mijenjati. Cure počinju vjerovati sve više u sebe i postizati sve bolje uspjehe. Dokazuju svima da i one vrijede jednako.

Napisala: **Nensi Adamović, 4.C**
Fotografija: **Privatna arhiva učenika**

„Sport mi je zapravo donio puno toga lijepoga - poznanstva i putovanja na koja u privatnom životu vjerovatno ne bih otišla.“ - kaže Nensi.

Prvo sam počela trenirati s dečkima u obližnjem klubu, a zatim smo prešli u Ženski nogometni klub Naob iz malog mjesta Bukovlje. Trener u klubu je rekao da imam talenta i da samo trebam puno trenirati. Prebacio me u Ženski nogometni klub Viktorija iz Slavenskog Broda koji je tada igrao 2. HNLŽ-istok. Dečki iz razreda su me odmah prihvatili kao „nogometašicu“. Bilo im je zanimljivo da i cura s njima igra nogomet. Nekad bi me zvali na turnire jer sam igrala bolje od nekih muških.

„To je muški sport?“

Sa strane su se ipak ponekad mogle čuti predrasude poput: „što će žena u nogometu, to je muški sport?“ i sl. Tada sam se odlučila još više posvetiti nogometu, biti još bolja i pokazati im da su u krivu. Trenirala bih prije i po-

smo čak do Narodne Republike Kine. Uz sport sam upoznala mnogo prijatelja van granica Hrvatske s kojima sam i dandanas u kontaktu. Upoznala sam različite kulture i načine života. S kadetkinjama Osijeka tri puta sam osvajala prvenstvo Hrvatske i bila sam proglašena tri godine zaredom najboljim golmanom Hrvatske. Prelaskom u seniorsku ekipu dva puta sam osvojila prvenstvo Hrvatske. Bili smo neporaženi. Zadnje kolo jako nam se približio ŽNK Split. Utakmica protiv njih je bila odlučujuća i vrlo napeta. Obranila sam penal i tako svoju ekipu dovela do najbitnije pobjede u sezoni s minimalnih 1:0 na domaćem terenu. Split je jako želio osvojiti prvenstvo i te godine me pozvao u svoju ekipu. Ponudio je dobre uvjete, pristala sam i otišla još dalje od roditelja i od kuće. Započela sam novu pustolovinu. Naporno sam trenirala i nakon godinu dana sa svojom novom ekipom iz Splita osvojila kup i prvenstvo Hrvatske. Bilo mi je jako teško usklađivati obveze u školi i u klubu. Puno sam izostajala i nisam mogla pratiti toliko gradiva te sam morala iz Gimnazije prijeći u Grafičku školu u Splitu. Međutim, u klubu je krenulo loše. Uprava kluba se promijenila i nisam bila zadovoljna time.

„U određenim sportovima i dalje postoje predrasude i diskriminacija prema ženama, ali i to se polako počinje mijenjati.“ - tvrdi Nensi.

Bilo je nesuglasica i problema te sam odlučila opet promijeniti sve. Iako mi je bilo dosta selidbe, mijenjanja svega i upoznavanja otišla sam u Zadar u 2.HNLŽ te počela braniti boje Ženskog nogometnog kluba Donat iz Zadra. Istovremeno branim i za Ženski malonogometni klub Super Chicks iz Poličnika gdje također ostvarujemo dobre rezultate u 1.HMNLŽ. Preda mnom je opet bio novi izazov upoznavanja okoline i novih ljudi oko sebe. Ženski nogometni klub Donat ima vrlo mladu ekipu, ali bez obzira na to uspjeli smo osigurati naslov jesenskog prvaka 2.HNLŽ i tako na prvom mjestu završili polusezonu. Još bih spomenula jedan od vrlo dragih uspjeha u mom životu, a to je osvajanje školskog atletskog prvenstva srednjih škola u

MLADI SVE VIŠE KORISTE ONE DRUŠTVENE MREŽE NA KOJIMA JE PRIMARNO OBJAVLJIVANJE FOTOGRAFIJA

Instagram

- kako se osjećaju akteri „iza kulisa“

„Jesu li sve slike spontane, je li svaki osmijeh iskren, jesu li sva jela ukusna i sva putovanja zabavna? Idealiziramo slike ljudi o kojima malo toga znamo.“ – kaže psihologinja Ivana Rupčić-Kajtezović.

Nema sumnje da je Instagram najutjecajnije društvena mreža današnjice. Dnevno ga posjeti oko 500 milijuna korisnika. Istovremeno, na toj društvenoj mreži dnevno se objavi oko 95 milijuna fotografija – većinom manipuliranih fotografija. Korištenjem brojnih alata poput filtera, crop toolova te programima kao što su Photoshop, Canva i Photo Editor Pro u mogućnosti smo ostvariti vizualno savršen svijet. Međutim, ne podrazumijeva samo manipulacija fotografijom laganje javnosti. Biramo sretne trenutke naših života i objavljujemo ih, no jesu li oni doista odraz naše stvarnosti?

Negativne posljedice na mlade

Uzmimo za primjer Kylie Jenner. Kylie je zvijezda Instagrama. Prati je oko čak 132 milijuna pratitelja! Časopis Time je na popis najutjecajnijih tinejdžera na svijetu stavio upravo Kylie i njezine sestre, navodeći njihov značajan utjecaj na mlade na društvenim mrežama. Međutim, nema sumnje da sestre ma-

nipuliraju fotografijama. Postoje mnoga istraživanja koja su dokaz da manipuliranje i fotošopiranje fotografija te prilagođavanje izgleda ostavljaju negativne posljedice na mlade, a osobito na one koji su skloniji uspoređivanju s drugima. Izlaganje ovakvim fotografijama mijenja sli o vlastitom tijelu. Mladi u nedostatku iskustva i kritičkog načina razmišljanja manipulacije prihvaćaju kao stvarno stanje stvari. Da bi se izbjegao ovakav štetan utjecaj na mlade, društvene mreže poput Instagrama bi trebale naglasiti svaki put kada je neka fotografija uređivana.

Rezultati ankete

O utjecaju Instagrama na mlade govore i rezultati ankete provedene u Prirodoslovno-grafičkoj školi Zadar. Naime, čak 66% učenika izjavilo je da koristi Instagram, a njih 44% koristi Facebo-

ih gledaju? Nema ništa loše u tome da ponekad objavimo fotografije važnih životnih događaja, primjerice fotografije vjen-

nas. Nije nam jasno je li to stvarna ili glumljena sreća. Fotografije s putovanja, uređene kuće pa čak i slike kućnih ljubimaca mogu izazvati zavist, tugu, gubitak samopoštovanja ili osjećaj neuspjeha. Zbog čega nam se to događa? Prvo, uspoređivanje s drugima je psihološki odnosno socijalni fenomen koji je od davnih vremena utkan u naše ponašanje. Drugo, uspoređujemo se s drugima jer je to način učenja o sebi, npr. koliko smo u nečemu vještiji? No moramo biti svjesni da kada uspoređujemo vlastitu, najčešće nesavršenu, svakodnevicu s idealiziranim slikama drugih ljudi, zaboravljamo da nemamo nikakva saznanja o tome kako se uistinu osjećaju „akteri iza kulisa“. Jesu li sve slike spontane, je li svaki osmijeh iskren, jesu li sva jela ukusna i sva putovanja zabavna? Idealiziramo slike ljudi o kojima malo toga znamo.“

Potrebno malo „zdrave“ kritičnosti

U već spomenutoj anketi 60% učenika je izjavilo da vjeruje fotografijama s društvenih mreža, ali samo ukoliko su objavile osobe koje poznaju. Ovaj podatak je također zabrinjavajuć jer ne možemo znati pravu istinu, čak i ukoliko fotografije potječu od nama poznatih osoba. Ljudi uglavnom skrivaju manje sretne aspekte života. Uvijek je dobro imati malo zdrave kritičnosti prije nego oblikujemo vjerovanje kako je „susjedova trava zelenija“. Ako netko ima potrebu stalno objavljivati romantizirane slike iz svog života moguće je da se radi o snažnoj potrebi skrivanja prave stvarnosti. Ako se ne možemo riješiti tvrdokorne navike uspoređivanja s drugima, pokušajmo se uspoređivati sa samim sobom. Kakav sam sada u odnosu na samog sebe unatrag godinu ili dvije? Što mogu učiniti da budem bolji?

čanja, rođenja djeteta, obljetnice, proslave sportskih ili kulturnih događanja na kojima smo prisustvovali. Jednim klikom pošaljemo informaciju o sebi Facebook ili Instagram prijateljima. Jednostavno i praktično, posebno onda kada nemamo vremena za aktivan društveni život. Veliki broj ljudi može vidjeti naše slike, a nas posebno veseli pratiti broj lajkova koji za neke naše fotografije može biti poprilično velik. Evo što o tome kaže naša psihologinja, Ivana Rupčić-Kajtezović: „Ne vidim u tome ništa loše, ali kao u svemu trebamo zadržati dobru mjeru. Problem može nastati kada promatrajući tuđe fotografije počnemo uspoređivati vlastiti život s drugima. Možemo postati ozbiljno tužni i zabrinuti. Možemo pomisliti da su drugi ljudi sretniji, bogatiji i uspješniji od

Stvarna ili glumljena sreća

Međutim, problem Instagrama i sličnih društvenih mreža nije samo manipulacija fotografije. Većina nas ima potrebu objavljivati isključivo sretne trenutke naših života. Koji je cilj objavljivanja ovakvih fotografija? I kakav one utjecaj imaju na druge koji

PROBLEMI U HRVATSKOM ŠKOLSTVU

IZA „ZATVORENIH VRATA“ ŠKOLE

Škola bi trebala pružati puno više. Ona bi zaista trebala biti „škola za život“. Trebala bi služiti da i iz onih u zadnjim redovima izvuče talent koji će ih pretvoriti u uspješne i sretno ljude.

Što učenici misle o štrajku? O Pisa testovima? Je li Škola za život postigla svoj cilj? Pita li tko učenike o uspješnosti i opravdanosti istih?

Štrajk profesora

U Hrvatskoj se priča o školstvu svela samo na jednu njenu dimenziju - onu „obrazovnu“. Međutim, škola ne služi samo tome da nas opskrbi suhoparnim i zaboravljivim nastavnim sadržajima. Škola bi morala pružati puno više. Ona bi zaista trebala biti „škola za život“. Trebala bi i one u zadnjim redovima (naročito njih!) motivirati, osloboditi njihove talente i sposobnosti da se jednom ostvare kao uspješni i sretni ljudi. Ima profesora koji odlično rade

svoj posao. Učenicima daju potrebna stručna znanja, ali ih isto tako uče svemu ostalome bitnom za daljnja životna iskustva. Uče ih da budu samostalni, odgovorni, kreativni i zadovoljni sobom. Ovi učitelji su zasigurno zaslužili veće plaće. Puno veće! S druge strane, postoje i oni profesori koji ne znaju raditi svoj posao. Neki ne znaju, a neki možda i ne žele. Unatoč svemu oni i dalje rade kao profesori, a nitko ih ne vrjednuje. Zaslužuju li profesori koji tipkaju na mobitel, javljaju se na pozive tijekom nastave ili samo puštaju prezentacije, kako bi mi mogli nešto prepisivati, veću plaću? Ne! Učenik 2. razreda, Mak Ostojić, za štrajk kaže slijedeće:

„lako se on za većinu učenika čini kao spontani problem i nešto što se njih „ne tiče“, smatram da je ovo zapravo veći problem koji se trenutno ovako manifestira (ne radi se samo o novcu odnosno plaći). Potpuno razumijem frustraciju učenika zbog toga što su praznici skraćeni. Ono za što su profesori štrajkali je puno manje trivijalno od praznika i s obzirom na to svi bi ih trebali podržavati sada i u budućnosti.“

Loši rezultati Pisa testova

Nekoliko dana nakon prestanka štrajka objavljeni su i dugoočekivani rezultati Pisa testova. Pisa testovi su međunarodna istraživanja koja ispituju čitalačku, matematičku i prirodoslovnu pismenost među učenicima. Hrvatski učenici bili su i ostali u sva tri područja ispodprosječni. Hrvatska je 29. po čitalačkoj pismenosti, 40. po matematičkoj pismenosti i 36. po prirodoslovlju od 78 zemalja. Tko je krivac za ovako loše rezultate? I jesu li oni uistinu toliko loši? Prvi krivac je zasigurno ovakav sustav obrazovanja – usmjeren na bu-

banje nastavnih sadržaja, a jako malo na stvaralaštvo, kreativnost i snalažljivost. Ako ste ikada pročitali neko pitanje iz spomenutih testova, odmah se da zaključiti kako nisu usmjereni na svladavanje nastavnih sadržaja, nego na usvojenost vještina, na kreativnost, posebno snalažljivost. Za uspješnost u rješavanju ovakvih testova učenici moraju koristiti znanja i vještine koje se tiču svakodnevnih životnih situacija. Svakako, moraju biti u stanju razmišljati, analizirati, povezivati, primjenjivati... S druge strane, postoje i mišljenja da rezultati Pisa testova nisu tako loši. Naime, Hrvatska je ispred Rusije, Mađarske i Argentine; čak je ispred Italije, Islanda i Luksemburga koji, budimo realni, daleko više izdvajaju za školstvo. Opet, sve skupa ukazuje na opravdanost štrajka onih „dobrih“ učitelja, koji zasigurno nisu štrajkali samo za veće plaće, nego i za veća izdvajanja u školstvu, koja su sada uistinu mala.

Rješenje - „Škola za život“?

Spomenuti štrajk i loše rezultate na Pisa tesovima trebao je riješiti eksperimentalni program čiji je nositelj Ministarstvo znanosti i obrazovanja - „Škola za život“. Cilj ovog programa je pružanje obrazovanja koje će učenike osposobiti za suvremeni život, svijet rada i nastavak obrazovanja, a profesore između ostaloga za kreativniji rad, smanjenje administrativnih obveza te vanjskih pritisaka. Iz svega viđenog jasno je da dosadašnja reforma nije ispunila svoj cilj. Učenici su ponovno podbacili na Pisa testovima, a profesori nikad nisu bili nezadovoljniji.

Možda nam treba još vremena, hrabrosti i ustrajnosti da promjene planirane reformom zažive. U svakom slučaju, vrijeme će pokazati.

Napisala: **Matea Klešnik, 3. C**
 Ilustracija: **Frane Magaš, 3. C**

1.

2.

3.

BICIKLIJADA „Grad pripada i nama”

NATJECATELJE DOČEKALO „IĆE I PIĆE”

Kao i svake godine pa tako i ove u sklopu „Eko dana” Prirodoslovno-grafičke škole Zadar održala se velika proljetna biciklijada „Grad pripada i nama”. Start biciklijade bio je na Boriku u dvorištu Hotelijersko-turističke i ugostiteljske škole, a cilj u dvorištu Prirodoslovno-grafičke škole Zadar, gdje je natjecatelje dočekalo „iće i piće” te glazba školskog

benda. Okupljanje je počelo oko 17.00 sati ispred Hotelijersko-turističke i ugostiteljske škole, a konačan broj natjecatelja znao se u 17.30. Nedugo nakon toga počela je i utrka. Bilo je oko stotinu biciklista.

Učenici posluživali rižoto

Ovo proljeće nije bio toliko velik oduševljenje građana na našu biciklijadu kao

što je bio prethodnih godina, vjerojatno iz razloga što je ove godine bilo dosta sportskih atrakcija po gradu pa su ljudi možda bili malo umorni od svega. Vrijeme nas je „pustilo” da odradimo sve po zamišljenom planu i programu, tako da je sve teklo svojim tokom. Prve su stigle na cilj učenice trećeg i četvrtog razreda naše škole. Nedugo za učenicama stigli su i ostali natjecatelji. Sa osmijesima na licu slušali su glazbu ispred škole i uzimali rižoto koji se posluživao besplatno.

Atmosfera

Natjecatelji su mogli uživati uz dobru glazbu i još bolju hranu. Hrana je bila i zdrava, a sve to zbog teme ovogodišnjih „Eko dana” koja je bila „Eko spiza”. Učenici Hotelijersko-turističke i ugostiteljske škole kuhali su rižoto s mesom i raznim povrćem te su nam se na taj način pridružili u manifestaciji „Eko dana”. Nadamo se da će dogodine biti malo veći odaziv na biciklijadu, ali u svakom slučaju Prirodoslovno-grafička škola je održala svoju tradiciju.

Napisao: **Franko Gospić, 2. C**
Fotografija: **Teo Ivankov, 3. C**

4.

5.

Slika 1. Dolazak prvih biciklista na cilj

Slika 2. U dvorištu škole je nakon biciklijade održan zabavno-glazbeni program - „Šušur na dva kola”

Slika 3. Učenici su posluživali rižoto

Slika 4. Ravnatelj Tomislav Grbin i psihologinja Ivana Rupčić- Kajtezović

Slika 5. Učenice 4. E razreda, Ivana Soldo i Veronika Galošić

Timovi se natjecali za dalmatinski pršut

Dalmatinski pršut dobili su učenici Abel Kuštera i Marija Sutlović, a od strane vanjskih timova djelatnici Upravnog odjela za EU fondove Grada Zadra.

U sklopu „Eko dana“, 30. travnja 2019., Prirodoslovno-grafička škola održala je i „Zadarsku kopču“. Za one koji su zaboravili to je zabavna utrka u kojoj se timovi po dvoje učenika natječu na način da dobiju karticu sa zagonetkom koju trebaju sami odgonetnuti kako bi došli do sljedeće lokacije gdje bi ih dočekali profesori s novom karticom. Ove je godine utrka započela u 10.00 sati, a krenulo se sa zadarskog Foruma. Već četiri godine zaredom Prirodoslovno-grafička škola organizira ovu utrku na koju se učenici rado prijavljuju. Ove godine sudjelovala su četiri tima vanjskih suradnika i dvadeset timova iz škole. Bilo je šest točaka po jezgri grada Zadra. Timovi su se natjecali za dalmatinski pršut. Ovogodišnji pobjednički timovi su Marija Sutlović, učenica 2. B razreda i Abel Kuštera, učenik 2. E razreda te Upravni odjel za Eu fondove Grada Zadra od strane vanjskih timova.

Napisala: **Lucija Vrkić, 2. C**

ANKETA

Spektar novi: Kako vam je bilo?

Mihovil i Luka: Bilo je lijepo dok je trajalo.

Nikolina i Josipa: Bilo je dobro, zanimljivo, napeto i zabavno.

Spektar novi: Koja vam je točka bila najteža?

Mihovil i Luka: Predzadnja točka.

Nikolina i Josipa: Sve točke su bile jednako teške.

Spektar novi: Hoćete li se utrkivati i iduće godine?

Mihovil i Luka: Da, hoćemo.

Nikolina i Josipa: Naravno!

Spektar novi: Zašto ste se prijavili na „Zadarsku kopču“?

Mihovil i Luka: Iz dva razloga: zanimalo nas je kako to sve izgleda i nije nam se dalo u školu.

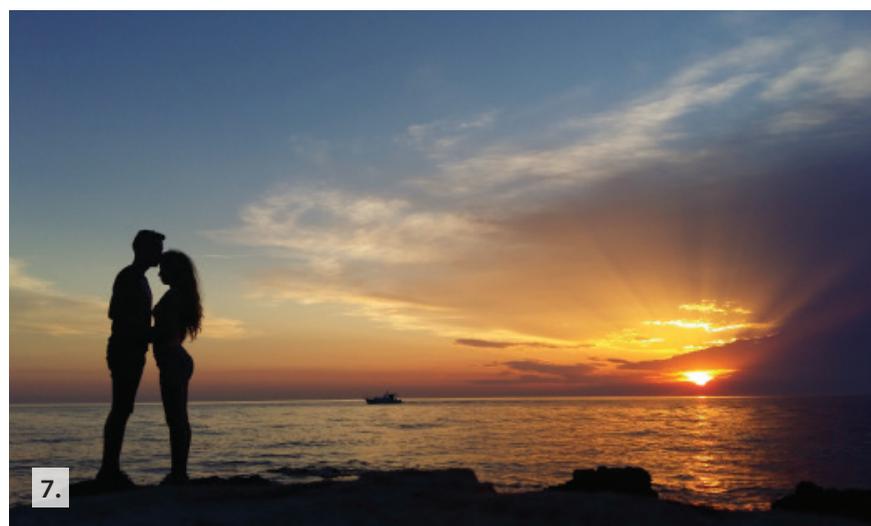
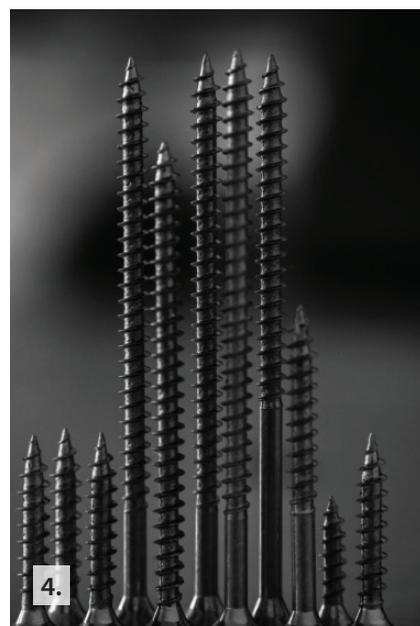
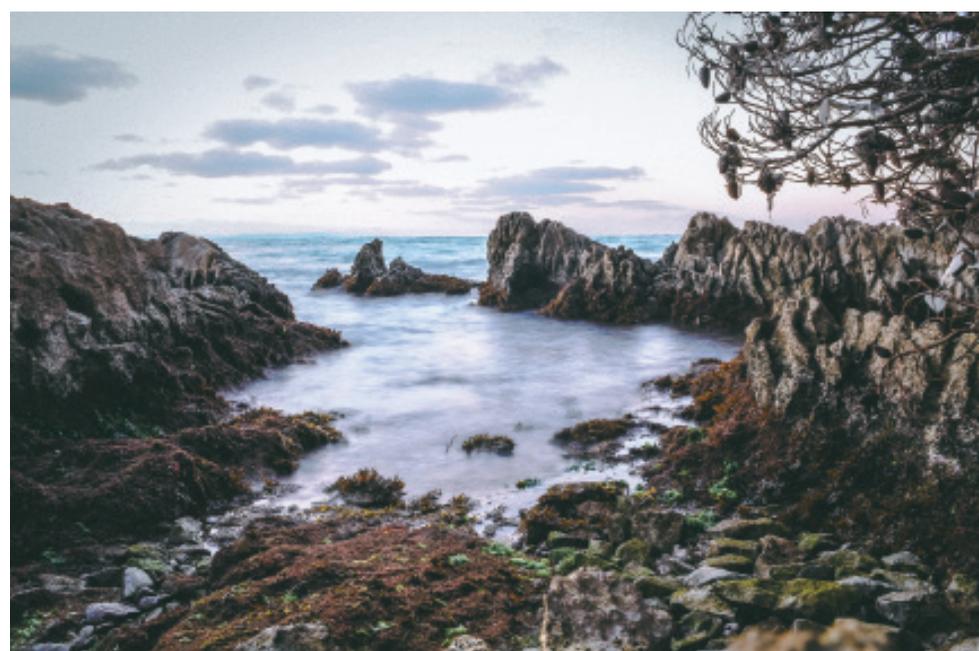
Nikolina i Josipa: Činila nam se zanimljiva i volimo se natjecati.

FOTO NATJEČAJ

„Fotografija bez granica“

U Kazalištu lutaka Zadar, 2. svibnja 2019., u sklopu manifestacije „Eko dani 2019. – Eko spiza“ održana je natječajna izložba fotografije. Tema ovogodišnje izložbe bila je „Fotografija bez granica“. Izdvojili smo neke od najboljih.

Fotografija:

1. Brabara Matulić, 4. razred, Škola primijenjene umjetnosti i dizajna Zadar
2. Adam Lončar, 3. razred, Prirodoslovno-grafička škola Zadar
3. Dominik Juričić, 1. razred, Prirodoslovno-grafička škola Zadar
4. Marija Prgomet, 4. razred, Srednja škola Gračac
5. Marija Marković, 3. razred, Srednja škola Gračac
6. Helena Bradarić, 2. razred, Srednja škola Gračac
7. Marcel Subašić, 2. razred, Klasična gimnazija Ivana Pavla II.
8. Dora Barešić, 4. razred, Škola primijenjene umjetnosti i dizajna Zadar
9. Tomislav Tomić, 2. razred, Srednja škola Gračac

INTERVJU Duje Miliša

„Yupi i ja
bili smo
totalni sanjari”

Duje Miliša u studiju
Narodnog radija

„Duje je lik kojemu će pasti na pamet da iz Zagreba biciklom ode do rodnog Zadra i onda će to i napraviti. Sve ga zanima, on bi bio tvoj fotograf, snimatelj, režiser, community manager, brand manager, DJ... Svime time bavi se na Narodnom radiju. I kao da to nije dovoljno, čovjek piše pjesme, glazbu i k tomu još i pjeva.” - tako Duju vide kolege s Narodnog radija. A malo vas zna da je Duje bivši učenik Prirodoslovno-grafičke škole Zadar. Duje Miliša je DJ na Narodnom radiju, glazbenik i bivši student Akademije dramske umjetnosti. Pričali smo s njim o njegovim uspjesima, podvizima i ludostima.

Kakva sjećanja vas vežu uz Prirodoslovno-grafičku školu Zadar?

Ova škola bila je moja prva ozbiljna prekretnica u životu, put prema medijima i stvaranju vizualnih sadržaja. Učili smo od svega pomalo, pružen mi je širok raspon znanja iz svijeta medija i digitalnih tehnologija. Vrlo brzo sam shvatio da me programski jezici i programiranje uopće ne zanimaju... no dobro je znati, definitivno! Saznao sam da me zanimaju video, televizija, radio i mediji. Osim svog tog znanja i „kopkanja” po raznim terenima tu sam upoznao super ljude, s nekima od njih se i danas družim i surađujem. Uvijek smo ostajali nakon nastave i komentirali nešto novo na čemu smo radili, pokazivali si nove web siteove, grafike

„Definitivno nismo bili tipični klinci. Uvijek nas je privlačilo stvaralaštvo, pa nas je ono i povezivalo. Radije smo pričali o nekim novim projektima i idejama nego „gubili vrijeme” s pivom u ruci, iako je i toga znalo biti, da se ne zavaravamo.” – kaže Duje.

„Živimo u digitalnoj eri, pred vama je tisuću mogućnosti i poslova, kreativnih i vjerujte mi, jako dobro plaćenih.” – poručuje Duje današnjim medijskim tehničarima.

i videa na kojima smo radili. Definitivno nismo bili tipični klinci, uvijek nas je privlačilo stvaralaštvo pa nas je ono i povezivalo. Radije smo pričali o nekim novim projektima i idejama nego „gubili vrijeme” s pivom u ruci, iako je i toga znalo biti, da se ne zavaravamo.

Svi profesori su nam uvijek izlazili u susret, posebno naša legendarna razrednica Suzana Jurin. Sjećam se da smo često znali svirati gitaru nakon nastave i to bi snimali kamerama. Yupi i ja bili smo totalni sanjari! Skidali bi pjesme i dolazili s njima profesoru Antiću u knjižnicu, a on bi nas polirao, nadograđivao i poticao. Bio je knjižničar i prijatelj, ali najprije prijatelj. Zajedno s njim pripremali bi se za školske priredbe, tamo smo valjda bili glavni. Sve bi to netko iz razreda snimao, fotkao i poslije bi imali odličan PR! :D

Koliko vam je srednja škola pomogla u vašoj budućoj karijeri?

Na samom prijemnom ispitu za Studij snimanja na Akademiji dramske umjetnosti, profesori su mi postavili trik pitanje: „Zašto grafička škola, a ne neka gimnazija?”. Zato što mi je ona pružila fokusirano znanje, znanje prema onome što me stvarno zanima. Odgovor je bio dobar.

Kako je započela vaša avantura s Narodnim radijem?

Još sam u srednjoj preko ljeta volontirao na lokalnim radio postajama u Zadru. Zanimala me radijska audio produkcija, mixanje glazbe, ali i vođenje programa. Radio Centar na kojem sam radio ljeta prije odlaska u Zagreb je tada bio u zagrebačkoj radijskoj

Duje Miliša i Ivana Blažević
Yupi

sad postalo ozbiljno.

Jednom prilikom ste iz Zagreba do Zadra došli biciklom. Zašto ste to uradili?

Nisam znao što ću odabrati za slobodnu temu iz predmeta Umjetnička fotografija na akademiji pa mi je pala ova suluda ideja na pamet. Inače volim izazove i putovanja u životu pa mi se ovo učinilo kao idealna prilika. Na putovanju sam trebao sve dokumentirati fotoaparatom, napraviti super kul fotografije za ispit, ali na kraju sam bio toliko umoran i iscrpljen od pedaliranja da fotografije nisu ispale baš onako kako sam zamišljao. Putovanje je trajalo tri dana, prošao sam puno županija, pio sam domaće rakije od bakica s ceste, napao me roj mušica... sve u svemu, zanimljivo iskustvo.

Što biste savjetovali današnjim medijskim tehničarima Prirodoslovno-grafičke škole Zadar?

Istražujte digitalni svijet oko sebe i probajte se pronaći u svim znanjima koja vam ova škola nudi. Pri kraju školovanja će vam biti jasnije što vas od svega toga najviše zanima pa ćete tim putem krenuti u svoj osobni razvoj. Živimo u digitalnoj eri, pred vama je tisuću mogućnosti i poslova, kreativnih i vjerujte mi, jako dobro plaćenih!

Napisao: **Dorian Dujlović, 3. D**
Fotografija: **Dorijan Dukić, 4. D, ezadar.hr, perun.hr**

grupaciji Multi-Media Centar, koji je bio vlasnik Narodnog, Antene Zagreb, Enter Zagreba i mnogih drugih popularnih radija u Hrvatskoj. I tako sam to ljeto, prije odlaska u Zagreb pitao svog tadašnjeg direktora na Radio Centru, Antu Župana: „Ante, selim se u Zagreb za desetak dana, da li bi me mogao preporučiti u Zagrebu, ako bude kakva audicija ili ako traže ljude, ja bih nosio kave nije problem?“ Ante mi je tada rekao: „Duje, bez brige, ja sam te već najavio. Ići ćeš na razgovor kod njih čim dođeš u Zagreb.“ Tom čovjeku sam i dandanas zahvalan.

Kako je izgledalo vaše prvo javljanje na Narodnom radiju?

Uff! Znojne ruke, srce lupa sto na sat, u glavi tisuću misli, a glavna misao: „Što ako sad zaj****?!“. Pali se mikrofon i crveno svjetlo u studiju, sad više nema nazad!

U Zagrebu ste završili studij snimanja na Akademiji dramske umjetnosti. Koliko je zahtjevan bio studij?

Studij je jako zahtjevan, moraš biti

u njemu i srcem i tijelom. Bilo je tu i učenja i raznih foto i video zadataka, kolokvija... najteži od svega bili su komisijski ispiti. Na kraju svakog semestra profesori grupno gledaju i komentiraju tvoje radove. Sve u svemu, veliko životno iskustvo.

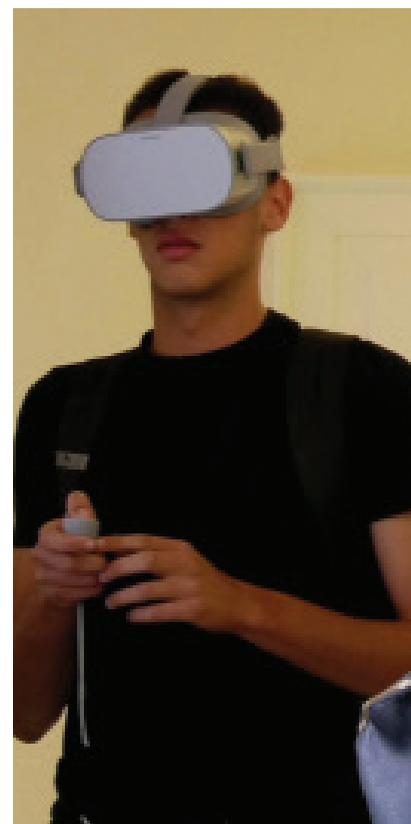
Svestrani ste. Volite glazbu, snimanje, radio, a čuli smo i fotografiju. Što vam je na prvom mjestu?

Da, sve me to zanimalo, puno sam istraživao i svašta sam radio. Prema kraju studija nastupila je moja faza fokusiranja i razmišljanja o tome što će mi stvarno biti posao, a što hobi. Danas živim od stvaranja video i foto sadržaja za razne klijente, imam svoju produkciju, zove se Digital Kartel. I dalje vikendom radim na Narodnom kao radio DJ, ali možemo reći da je to moj „second job“. U svojoj produkciji sam sam svoj šef. Proizvodim razne vizualne sadržaje za razne klijente. Zadnje sam radio native video sadržaje za Coca Colu. Snimam razna promotivna videa i fotografije, proizvodim TV reklame... igram se i dalje, samo je

PROJEKT VRLABORATORIJ ZA MLADE

Učionica tri fotografirana pomoću Garmin kamera

Učenik Marko Jurica isprobava VR Oculus GO naočale

Iz projekta VRLaboratorij za mlade Prirodoslovno-grafička škola Zadar dobila je pet Garmin kamera za snimanje videozapisa i zvuka u 360 stupnjeva, pet stativa za kamere te ono što je najzanimljivije učenicima, osam VR Oculus GO naočala.

Naša škola je ponovno razveselila učenike, ovaj put s novom opremom zahvaljujući projektu VRLaboratorij za mlade. I profesori su bili oduševljeni. Dobili smo pet Garmin kamera za snimanje videozapisa i zvuka u 360 stupnjeva, pet stativa za kamere te ono što je najzanimljivije učenicima, osam VR Oculus GO naočala. One su posebne po tome što imaju mogućnost korištenja bez laptopa ili računala, nemaju dodatne kablove, već se jednostavno pale pomoću gumba. Uz naočale se dobije i upravljač s osjetljivom površinom, senzorima i okidačem, koji se spaja pomoću bluetootha. Naši učenici nisu mogli izdržati dugo, a da ne isprobaju novu opremu. Otišli su u učionicu broj tri i pogledali kako ona izgleda kada je fotografirana s novim VR kamerama.

Napisala: **Hanna Anić, 4. D**
Fotografija: **Dorijan Dukić, 4. D**

ERASMUS+ PROJEKT

Profesorice projektnog tima (slijeva nadesno: Kristina Erlić, Martina Perić, Maja Rep, Anamarija Ivković i Helena Vulić) u pripremnom posjetu Sevilli

Pet profesorica Prirodoslovno-grafičke škole Zadar napisalo je, u sklopu Erasmus+ radionica projekta VRLABoratorij za mlade, projekt mobilnosti GamINg Innovative Gamers. Projekt je prošao s poprilično visokim brojem bodova. Cilj projekta je unaprijediti vještine i kompetencije stečene dosadašnjim formalnim obrazovanjem te usvojiti nove vještine na području profesionalnog razvoja u okviru grafike i audiovizualnih tehnologija tijekom obavljanja stručne prakse u EU. Na proljeće 2020. 32 učenika ovih smjerova i dva profesora u pratnji idu na mobilnost u Španjolsku.

Video Game Art i Video Games Development

Dva su programa koja će učenici pohađati. Jedna skupina učenika pohađat će program Video Game Art. Ov-

dje će učenici naučiti kreirati 2D i 3D likove te će naučiti dizajnirati prostor video igara. Druga skupina učenika pohađat će program Video Games Development. U ovom programu riječ je o programiranju i kreiranju video igara. Stečeno znanje učenici će upotrijebiti za unapređenje strukovnih sadržaja poglavito u predmetima: animacija, 3D animacija, napredna animacija, multimedijske tehnologije, medijski projekti i medijske prezentacije. Iskustvo u realnom radnom okruženju izvan granica Hrvatske osnažit će učeničke komunikacijske, organizacijske i jezične vještine koje će koristiti za kreiranje novih zanimljivih i korisnih projekata u okviru svoga rada. Stručna praksa odvijat će se u firmi V-ART Escuela Audiovisual, od ponedjeljka do petka, u ukupnom trajanju od 60 sati. Subotom i nedjeljom za učenike su planirani izleti i kulturo-

učenika na proljeće putuju za Sevillu

Profesorice projektnog tima ispred Prirodoslovno-grafičke škole Zadar nakon saznanja da je projekt GamINg prošao

Na proljeće 2020. 32 učenika Prirodoslovno-grafičke škole Zadar pohađat će stručnu praksu u Španjolskoj. Dva su programa koja će učenici pohađati. Jedna skupina učenika pohađat će program Video Game Art. Druga skupina učenika pohađat će program Video Games Development.

loške aktivnosti. Jedan od izleta bit će razgledavanje jednog od andaluzijskih gradova. Također, planirano je i razgledavanje Seville riječnim putem, vožnja biciklima, flamenco show, večer tapasa, večer paelle i još mnogo drugih zanimljivih aktivnosti. Učenici će za vrijeme mobilnosti biti smješteni u hostelu Sevilla Interjoven Youth Hostel, a osigurana su im i tri obroka dnevno, lokalni prijevoz, putno osiguranje te džeparac. Kriteriji odabira učenika za mobilnost bili su opći uspjeh, prosjek ocjena stručnih predmeta, znanje engleskog jezika, pedagoške mjere i vladanje, socijalne vještine, sudjelovanje u drugim aktivnostima škole, projektima i natjecanjima te motivacija za sudjelovanje u mobilnosti.

Pripremni posjet Sevilli

U razdoblju pripreme za odlazak na mobilnost škola će za učenike organizirati jezičnu, međukulturološku i

stručnu pripremu. Profesorice Anamarija Ivković, Helena Vulić, Martina Perić, Maja Rep i Kristina Erlić već su posjetile firmu u Sevilli u kojoj će učenicima biti održana praksa te hostel u kojem će biti smješteni. Profesorice su oduševljene Sevillom i ne sumnjaju da će isto tako biti i učenicama koji su odabrani za projekt mobilnosti. Svi učenici su jako uzbuđeni i zahvalni na ovoj mogućnosti. Izabrani će svoje znanje stečeno u Sevilli pokušati prenijeti i ostalim učenicima koji su bili zainteresirani za izradu video igara, ali nažalost nisu bili izabrani. Nadamo se da će se naši učenici lijepo provesti u Sevilli i vratiti se s novostečenim vještinama koje će podijeliti s nama.

Napisala: **Tea Fazinić, 4. E**
Fotografija: **Ante Parunov, 4. D, Privatna arhiva škole**

SNIMANJE PROMOTIVNOG VIDEOA

Mladi motiviraju mlade

Učenice 3. D razreda, smjer medijski tehničar, Ivana Dušković i Hanna Anić, izradile su promotivni video za EU izbore. Video su same snimile i osmislile u školi, a mentorica im je bila profesorica Vesna Krnčević, koja ih i inače motivira za raznovrsna natjecanja i događanja. Zadatak je bio osmisliti radnju priče koja će potaknuti mlade na glasanje te ih osvijestiti na činjenicu da sami utječu na svoju budućnost. Učenicama zadatak i nije bio težak, jer već dugo surađuju na različitim projektima. Video su radile za jednog voditelja stranice „EDIC Zadar“, koji je u početku malo zakomplicirao stvari i nakon prvog video uratka rekao da mu se ne sviđaju zastave na zidu u učionici. Učenice su bile profesionalne i ponovno su snimile video u učionici bez ikakvih crteža na zidovima te ga poslale voditelju. On je bio iznimno zadovoljan, jer ipak u tom videu mladi motiviraju mlade, čega bi trebalo biti i češće. Hanna i Ivana su jako zadovoljne sa svojim radom i nadaju se da će biti još prilika za promotivna videa ili druge projekte. A najviše od svih je bila zadovoljna njihova mentorica, koja je i sama očekivala dobro odrađen zadatak. Ivanu i Hannu uvijek poziva na natjecanja, baš zato što su njih dvije toliko različite, a timu pridonose jednako. Ivana je veoma komunikativna osoba i jedna je među boljima u predstavljanju radova i prezentiranju, dok je Hanna više tehnički potkovana te odrađuje snimanje i montažu videa. Sva ta različitost se ipak na kraju i privlači!

Napisala: **Hanna Anić, 4. D**
Fotografija: **Dorijan Dukić, 4. D**

Slika lijevo: **Ivana Dušković**
Slika desno: **Hanna Anić**

NAGRADNI NATJEČAJ

„Da bi zubi bili čisti, s pastom moramo biti bliski!“

Na nagradnom natječaju na temu „Čuvajmo zdravlje usne šupljine – Kako zube održati zdravima“ rad učenika 4. C razreda, Laure Fabulić i Eduarda Pucića, proglašen pobjedničkim.

Grafički urednici-dizajneri zajedno s profesoricom Martinom Perić, kao mentoricom, izradili su infografiku na temu „Čuvajmo zdravlje usne šupljine - Kako zube održati zdravima“. Infografiku su izradili povodom natječaja koji je provodio Hrvatski zavod za javno zdravstvo u suradnji s Ministarstvom zdravstva Republike Hrvatske, Ministarstvom znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske, Hrvatskim zavodom za zdravstveno osiguranje, Agencijom za odgoj i obrazovanje i Stomatološkim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu. Natječaj je organiziran u svibnju 2019. godine. Cilj natječaja je bio potaknuti učenike da steknu znanje i razviju svijest o zdravlju usne šupljine i njegovom unaprijeđenju. Natječaj je proveden u dvije kategorije: radovi učenika osnovnih

Pobjednički rad učenika Eduarda Pucića i Laure Fabulić

škola i radovi učenika srednjih škola. Učenici su na originalan i kreativan način prikazali svoje mišljenje i svoj stav o ovoj temi. Rad su izradili u sklopu svoje praktične nastave, a rad učenika Euarda Pucića i Laure Fabulić proglašen je pobjedničkim. Glavni moto njihove infografike bio je „Da bi zubi bili čisti, s pastom moramo biti bliski!“ Infografika sadrži i činjenice koje su nam već poznate. Zube treba prati dva puta dnevno u trajanju od minimalno dvije minute. Treba izbjegavati šećer, a piti puno tekućine te imati Zubnu putovnicu. A neki od vas se sigurno pitaju što je to Zubna putovnica?! Zubna putovnica je obrazac koji sadrži dentalni status, preventivne postupke, podatke o liječenju kao i termin ponovnog posjeta. Obrazac sadrži i brojeve telefona i e-adrese Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje u svakoj županiji na kojima roditelji mogu dobiti informaciju o izboru doktora dentalne medicine. Dodjela nagrada održala se u Zagrebu, a učenici su osvojili ruksake i priznanja. Naša škola je dobila laptop, koji će itekako naći svoju namjenu. Ovaj natječaj i nagrada motivirali su mlade na obavljanje oralne higijene, a i grafičkim-urednicima dizajnerima bilo je motivirajuće izaći iz okvira nastave i raditi nešto ovakvo, što će ih potaknuti da sudjeluju dalje u sličnim projektima ili natječajima.

Napisao: **Dorijan Dujlović, 3. D**
Plakat izradili: **Euard Pucić i Laura Fabulić, 4. C**

INTERVJU Profesorica Anamarija Ivković

„U ŠKOLI
NEMAM OSJEĆAJ
DA RADIM”

Profesorica Anamarija Ivković (treća slijeva) na dodjeli nagrada Ministarstva znanosti i obrazovanja

Profezorica Anamarija Ivković već dvanaest godina radi u Prirodoslovno-grafičkoj školi Zadar. Učenici je opisuju kao susretljivu, zanimljivu i kreativnu profesoricu. Rezultiralo je to i nagradom. Profesorica je jedna od 510 profesora i učitelja koji su dobili nagradu Ministarstva znanosti i obrazovanja u povodu Svjetskog dana učitelja. Dobila je to na temelju mentorstva učenicima na državnim natjecanjima, održanim predavanjima na državnoj i međunarodnoj razini, radu u strukovnoj udruzi, sudjelovanju u međunarodnim projektima te uređivanju školskih mrežnih stranica. Pričali smo s profesoricom o samoj nagradi, radu u školi te motivaciji za isti.

Koliko godina radite kao profesorica?

U školi sam počela raditi 2006. godine. Prve dvije godine predavala sam matematiku kao nestručna zamjena u Tehničkoj školi Zadar, a zatim sam došla u Prirodoslovno-grafičku školu kao zamjena. Tu predajem stručne predmete sektora Grafička tehnologija i audiovizualne tehnologije. I u Prirodoslovno-grafičkoj školi imala sam priliku predavati matematiku jednoj generaciji medijskih tehničara. Matematika mi je uvijek ostala velika ljubav.

Volite li raditi u školi?

Jako volim raditi u školi. Mislim da je to moj poziv. Uvijek kažem da u školi

nemam osjećaj da radim.

Profesorica Anamarija Ivković jedan je od 510 profesora i učitelja koji su dobili nagradu Ministarstva znanosti i obrazovanja u povodu Svjetskog dana učitelja

Pomišljate li ikada da ostavite ovaj posao i radite nešto drugo?

Do sada o tome nisam razmišljala. Jako volim grafiku i medije i svakako bih mogla zamisliti da se samo time bavim, ali u školi imam priliku raditi čak dvije stvari koje volim - poučavati i kreativno se izražavati kroz grafiku i medije.

Što mislite o ovom načinu nagrađivanja profesora?

Nastavniku je u biti najveća nagrada uspjeh učenika u svakom smislu. Škola je odgojno-obrazovna ustanova, dakle odgoj je na prvom mjestu i želim naglasiti kako je naš najveći uspjeh te mlade ljude pripremiti za zanimanje „život“. Ovaj način nagrađivanja samo je još jedna prilika da se poveća vidljivost našeg, a najviše uspjeha naših učenika.

Kako ste se osjećali kada ste saznali da ste jedna od 510 koji su dobili nagradu?

Puno osjećaja se izmiješalo u trenutku kad sam saznala da sam osvojila nagradu. Osjećala sam se ponosno i bila sam sretna jer smo učenici i ja na neki način dobili veliko priznanje za dobro obavljen posao u prošloj školskoj godini. Prva reakcija je bila čestitati svima njima koji su se zajedno sa mnom upustili u razne pripreme za državna natjecanja i predavanja na

„Biti mentorica svim tim mladim, motiviranim i izvrsnim ljudima nije bilo teško te mogu reći da mi je i samo to bila velika nagrada i zadovoljstvo.” – tvrdi profesorica Anamarija Ivković.

INTERAKTIVNA RADIONICA

Povezivanje struke i matematike

David Padovan i Dorian Badel održali su interaktivno predavanje na Državnom skupu učitelja i nastavnika matematike u Šibeniku.

Učenici 4. D razreda, Dorian Badel i David Padovan, na njihovo veliko iznenađenje, pozvani su da 4. travnja 2019. godine održe interaktivno izlaganje na 2. međunarodnoj konferenciji „Izazovi u radu s darovitom djecom i mladima“ u Splitu. Poziv na ovu konferenciju posljedica je „Večeri matematike“ koju je Prirodoslovno-grafička škola Zadar, zajedno sa ostalim srednjim školama u Zadru, održala i time poticala mlade da traže matematiku u najmanjem djeliću njihovih života. Učenici su shvatili i zašto je njihova razrednica Suzana Jurin toliko fascinirana njome. Pošto je smjer razreda bio Medijski tehničar, profesorici Suzani Jurin sinula je ideja o temi njihovog projekta: „Matematika u fotografiji.“ I tako su krenuli! Dorian, vrijedan, predan i s matematikom u malom prstu, odličan kandidat za ovakav događaj. David - naizgled zainteresiran, blago odsutan i s matematikom u apsolutnom kaosu. Počeli su pripremati projekt za koji im je bila obećana spasonosna petica. Interaktivna prezentacija bila je podijeljena u dva dijela. Prvi dio prezentacije za koji je bio zadužen David, služio je svrsi jednako totalu u

filmu - kako bi publika znala gdje se nalazi. Vješto osmišljenom, ali loše izvedenom tranzicijom prešlo se na Dorianov matematički, na prvu zbunjujući, kaos od slajdova koji je u jednom trenutku uključivao Excel i i pojmove poput „Ekspozicijskog kvadra.“ Ali, u publici se i jesu nalazili većinom matematičari, stoga im pojmovi vezani za volumen i trodimenzionalnost nisu bili toliko strani koliko Davidovo zavijanje oko otvora blende i brzine zatvarača. Praktični dio radionice odradili su pri kraju - crtajući i pišući svjetlom. Cjelokupna se predstava, izgleda, svidjela još nekoj ekipi tako da su 23. travnja 2019. godine pozvani da održe interaktivno izlaganje i na Državnom skupu učitelja i nastavnika matematike u Šibeniku. „U nove pobjede!“ - rekao je David glasno, dok je Dorian zurio u njega s blagim osmijehom na licu. Nova dvorana, novi ljudi, stara prezentacija i stara rutina, već su pravi majstori!

Napisao: **David Padovan, 4. D**

županijskim, državnim i međunarodnim skupovima.

Što vas je motiviralo da se prijavite na natječaj?

Iskreno, kad sam vidjela natječaj, mislila sam kako je nemoguće skupiti bodove, ali kad sam otvorila dosje i počela zbrajati, šanse su se povećale. Vrijedilo je probati.

Možete li nam objasniti kako ste prikupili bodove za ovaj natječaj?

Prošla školska godina bila je posebna zbog generacije maturanata 4. D razreda smjera Medijski tehničar. Kad sam ih prvi put upoznala, u drugom razredu na stručnom predmetu Video, znala sam da slijedi zanimljivo kreativno razdoblje. Posebno bih naglasila kako su uvijek bili spremni za nove izazove i ništa im nije bilo teško. Prošlu školsku godinu odlučili smo se pripremati za više natjecanja. Leonarda Bonačić i David Mihael Padovan adaptirali su dramu „Što govorimo kada govorimo o ljubavi“ te izradili radio igru s kojom smo pozvani na državnu smotru Lidrano. Roko Lovrić sudjelovao je na Državnom natjecanju World Skills Croatia sektora GTiAVT u kategoriji Multimedija gdje je izradio televizijski prilog o samom natjecanju. Kolegica Suzana Jurin, profesorica matematike u našoj školi, početkom prošle školske godine došla je sa zanimljivom idejom o međupredmetnoj suradnji i pripremi interaktivne radionice u kojoj bi povezali struku i

„Kolegica Suzana Jurin, profesorica matematike u našoj školi, je početkom prošle školske godine došla sa zanimljivom idejom o međupredmetnoj suradnji i pripremi interaktivne radionice u kojoj bi povezali struku i matematiku.“ - kaže profesorica Anamarija Ivković

matematiku. Kolegica Martina Perić preuzela je izazov i predložila matematički dokaz pojma „Ekspozicijskog trokuta“ u fotografiji, ali kako je bila zauzeta oko pripreme za napredovanje u mentora, ja sam ipak morala uskočiti umjesto nje. Odabrali smo učenike Davida Mihaela Padovana i Doriana Badela, učenike koji su obojica bili izvrsni u struci te im postavili jasne smjernice za proučavanje zadatka. Rad smo predstavili na županijskoj razini i to na „Večeri matematike“, a onda je lavina krenula. Pozvani smo na Međunarodnu konferenciju „Izazovi u radu s darovitom djecom i mladima“ u Splitu gdje smo održali interaktivnu radionicu te na Državni skup učitelja i nastavnika matematike u Šibeniku. Biti mentorica svim tim mladim, motiviranim i izvrsnim ljudima nije bilo teško te mogu reći da mi je i samo to bila velika nagrada i zadovoljstvo.

Nedavno ste bili nominirani za nagradu volonterska ruka, o kakvoj nagradi je riječ?

Volonterski centar Zadar svake godine dodjeljuje nagradu „Volonterska ruka“ za organizacije i volontere koji doprinose razvoju i promociji volontera. Organizacije tj. ustanove u kojima je organizirano volontiranje imaju priliku nominirati volontere za koje smatraju da su se iskazali u tom području. Ove je godine Dom za odrasle osobe Sv. Frane mene nominirao za ovu vrijednu nagradu te im se i ovim putem na tome zahvaljujem. Suradnja naše škole i Doma traje dugi niz godina kroz razne humanitarne akcije i kreativne radionice s učenicima i korisnicima Doma.

Na kojim školskim projektima trenutno radite?

Uvijek se nešto kuha. Trenutna mi je preokupacija priprema učenika za Državno natjecanje World Skills Croatia, izrada radio igre za Lidrano te jedan novi projekt izrade videonajave knjige. Ministarstvo kulture objavilo je javni poziv za izradu ovog zanimljivog rada. Učenicima se svidjela ideja pa smo trenutačno u pripremnoj fazi, u čitanju knjiga, što oni najviše vole.

Hoćete li se i dogodne prijaviti na natječaj?

Na kraju prošle godine rekla sam da se sljedeće godine odmaram i da neću ulaziti u nove projekte, ali kao što vidite, nema mira. Još ćemo vidjeti.

Napisala: **Laura Fabulić, 4. C**
Fotografija: **Dorijan Dukić, 4. D,**
Privatna arhiva škole

Novinarica „Spektra novog“, Laura Fabulić i profesorica Anamarija Ivković

LIDRANO 2019.

„Spektar novi” među deset najboljih

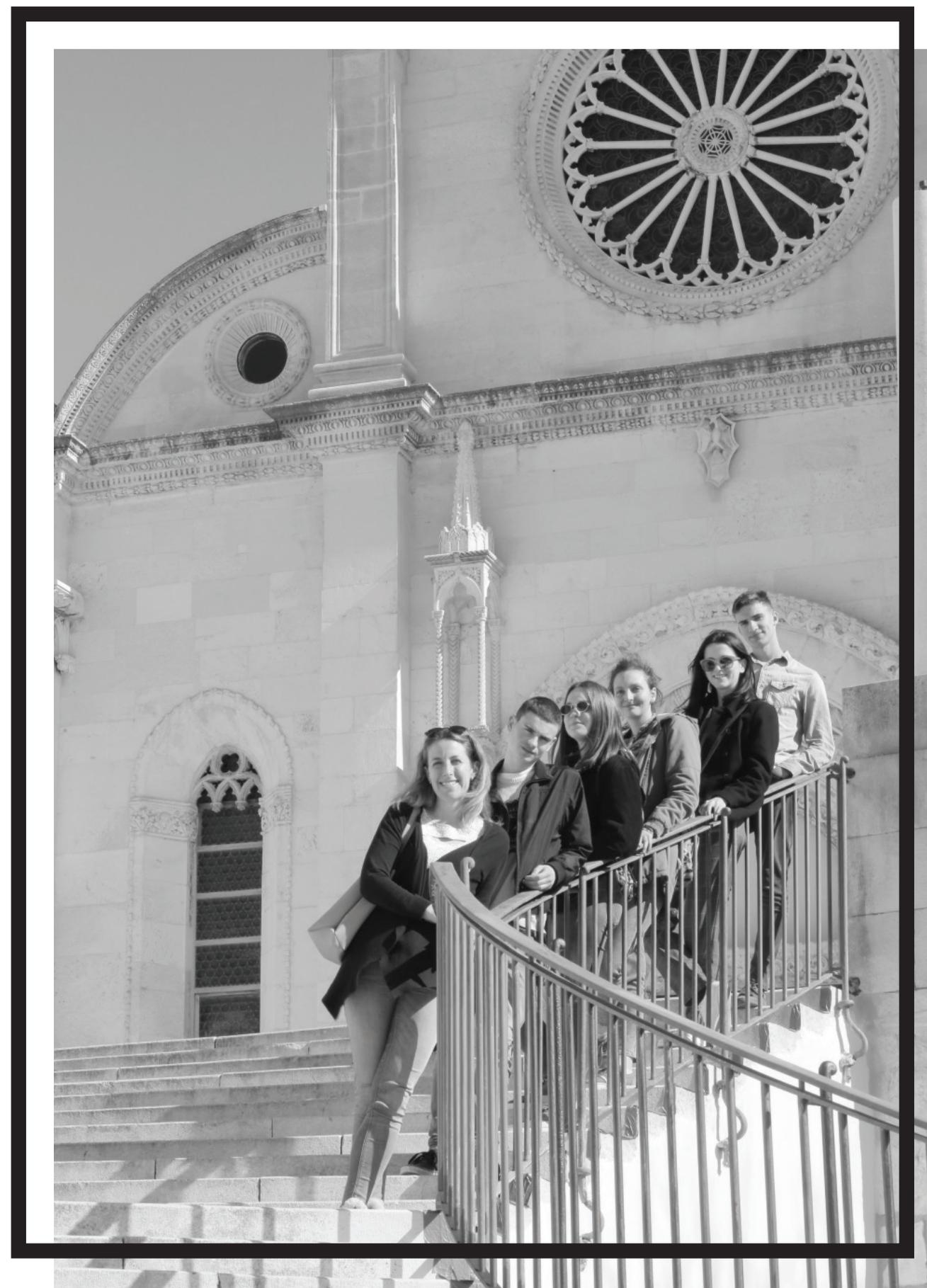
Na Državnoj smotri Lidrano 2019. sudjelovao je učenik Petar Kevrić u kategoriji pojedinačnih scenskih nastupa, učenici Leonarda Bonačić i David Mihael Padovan u kategoriji radijskog stvaralaštva te učenica Marija Vucić u kategoriji školskih listova.

Ove godine naša škola pozvana je da sudjeluje na državnoj smotri Lidrano održanoj u Šibeniku. Naš vrijedni tim učenika i profesora mentora za nagradu su odsjeli tri dana u hotelu Jure u sklopu Solaris resorta. Pod mentorstvom profesorice Kristine Erlić naše novo izdanje časopisa „Spektar novi” našlo se među deset najboljih školskih časopisa u državi. Nakon dugo vremena opet smo dospjeli do državne smotre zahvaljujući potpuno novom dizajnu, naslovnici i temama. No ovaj uspjeh je tek početak u priči ovog časopisa, jer „Spektar novi” već sada razvija nove planove za daljnji napredak. Također valja

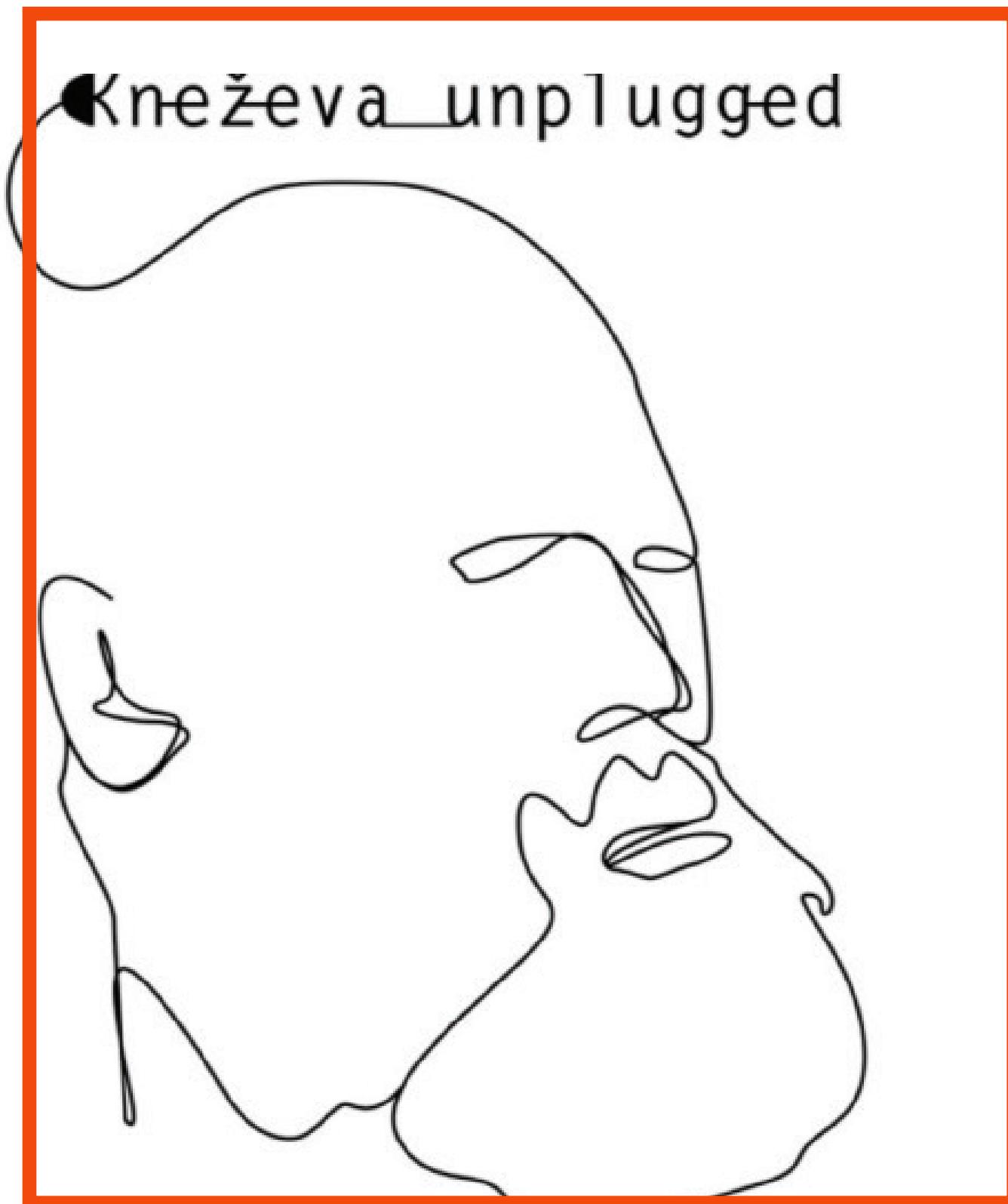
spomenuti i radio igru za mlade „O čemu govorimo kada govorimo o ljubavi”, djelo bivših maturanata Leonarda Bonačić i Davida Padovana pod mentorstvom profesorice Anamarije Ivković. Njihov rad također je zaslužio uspjeh i pohvale. Na državni Lidrano pozvan je i učenik 1. D razreda Petar Kevrić, u kategoriji pojedinačnih nastupa. Petar je pod mentorstvom profesora Ivica Antića izveo scenski nastup „Učitelj je vjera i nevjera” Ivana Raosa. Cjelokupni događaj imao je lijepu i stvaralačku atmosferu te je ostavio utisak na sve koji su u njemu sudjelovali. Stvarno se može reći da je nezaboravan prizor vidjeti toliko mladih talenata i njihovu umjetničku energiju na jednom mjestu. Sada na školi ostaje da daljnjim postignućima svojih brojnih nadarenih učenika i ove godine ponovno ostvari isti, ako ne još veći uspjeh!

Napisala: **Marija Vucić, 4. C**
Fotografija: **prof. Anamarija Ivković**

Slika desno: Vesela ekipa s Lidrana: Petar Kevrić, profesorica Kristina Erlić, Leonarda Bonačić, Marija Vucić, David Padovan i profesorica Maja Rep

UČENICI IZRAĐIVALI LOGOTIPE POVODOM PROJEKTA „KNEŽEVA UNPLUGGED”

Treću nagradu dobio je Stipe Golem pod vodstvom mentora Josipa Mišulića, drugu nagradu dobila je Filipa Ivanda pod vodstvom istog mentora, a prvu nagradu odnijela je učenica naše škole, Tea Fazinić, čija je mentorica Maja Rep.

Logotip koji je izradila učenica Tea fazinić

NEZABORAVNO ISKUSTVO

Učenici Prirodoslovno-grafičke škole Zadar izrađivali su logotipe povodom jedinstvenog natjecanja kreativnih glazbenika, projekta „Kneževa unplugged”. Prvu nagradu, pod vodstvom mentorice Maje Rep, osvojila je učenica 4. E razreda, Tea Fazinić. „Kneževa unplugged” novi je projekt Koncertnog ureda Zadar, podržan od strane Ministarstva kulture na natječaju „Razvoj publike u kulturi 2019.”. Cilj ovog projekta jest doprinijeti afirmaciji mladih glazbenika, a ujedno i privući njih, kao i njihovu ciljanu publiku, u prostore Kneževe palače i učiniti da se osjećaju dobrodošlima. Koncertni ured ovom je prilikom obilježio 200. obljetnicu rođenja Franza von Suppea.

Franz von Suppe

Tiskovna konferencija održana 6. studenog započela je kratkim filmom i pitanjem - Tko je zapravo bio Franz von Suppe? Podatak koji malo Zadranina zna, a čemu ovaj projekt želi dati na važnosti, upravo leži u činjenici da je Franz von Suppe, premda rođen u Splitu, od ranog djetinjstva pa sve do završetka gimnazije živio u Zadru, odakle je odselio u Beč i postao najveći skladatelj opereta u povijesti. Možda toga nismo bili svjesni, ali njegovu glazbu svi smo već čuli; recimo, u najpoznatijoj epizodi crtane serije Looney Tunes, gdje se Zekoslav Mrkva okušao kao dirigent. Prve večeri natjecanja, 14. studenog, nastupali su većinom zadarski glazbenici: akustična inačica black metal benda Earthen Rust, kulturni hip-hop duo iz Kampo Kaštela Shelter Team, kantautor TV

GHOST, alter-pop trio Nimbus i country-rock grupa Seven and Counting, ali i jazz-fusion bend Power of Cover iz Virovitice. Druga, ujedno i završna večer, započela je nastupom dvojice zadarskih gitarista, Slavena Luštice i Jose Svorcine. U nastavku je preuzeo akustični punk-rock trio Eot iz Karlovca, a za sam kraj večeri čuli smo dvoje kantautora uz klavir: Mirnu Škrgatić iz Rijeke i Roberta Jamesa Hudulina iz Siska. Na koncertima su prikazivani likovni radovi učenika Škole primijenjene umjetnosti i dizajna Zadar te Prirodoslovno-grafičke škole Zadar. Treću nagradu dobio je Stipe Golem pod vodstvom mentora Josipa Mišulića, drugu nagradu dobila je Filipa Ivanda pod vodstvom istog mentora, a prvu nagradu odnijela je Tea Fazinić, učenica naše škole, čija je mentorica Maja Rep.

Novčana nagrada

Tea je za osvojeno prvo mjesto dobila novčanu nagradu, ali njeno pravo zadovoljstvo bilo je već i samo sudjelovanje u cijelom „Kneževa unplugged” projektu: „Bilo mi je zadovoljstvo sudjelovati u ovom projektu. Nisam mogla vjerovati da je moj logotip na svim plakatima, sve mi se činilo nerearno. Na završnoj konferenciji imala sam priliku čuti dio talentiranih i kreativnih glazbenika iz cijele Hrvatske, a svatko od njih na svoj je način interpretirao Suppeovu skladbu. Cijelo me ovo iskustvo motiviralo na daljnji rad, a bilo je nezaboravno.”

Napisala: **Timea Radoslović, 4. E**
Ilustracija: **Tea Fazinić, 4. E**

WORLD SKILLS NATJECANJE

Učenice naše škole osvojile prvo mjesto

Na međusektorskoj državnoj smotri Grafičke tehnologije i audiovizualnih tehnologija, učenice 3. D razreda, Hanna Anić i Ivana Dušković, osvojile su prvo mjesto.

World skills Croatia je dio Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih koja pokušava pomoću dugogodišnjih natjecanja i smotri promovirati i nadahnuti mlade na odabir strukovnih zanimanja. Ove godine, od 26. do 28. ožujka, po prvi puta se održalo natjecanje učenika strukovnih škola po uzoru na World skills natjecanje. Natjecalo se više od 580 učenika koji su pokazali svoje vještine i sposobnosti u 44 discipline. Samo natjecanje se podijelilo na šest paviljona Zagrebačkog velesajma, što je sveukupno 15000 m². Posjetitelji ovog natjecanja mogli su promatrati sam tijek zbivanja, ali su mogli i isprobati svoje vještine na 43 zone - „Isprobaj vještinu“. Worldskills je privukao dosta pažnje okupivši čak 12000 posjetitelja.

I ovaj puta učenici naše škole su se iskazali na natjecanju. Učenica 4. C razreda Antonela Požarina osvojila je peto mjesto u kategoriji Grafičke tehnologije, a učenik 4. D razreda Roko Lovrić šesto mjesto u kategoriji Multimedija.

Prvo mjesto na smotri

Naše učenice, sad već manturantice, Hanna Anić i Ivana Dušković, prisustovale su na međusektorskoj državnoj smotri Grafičke tehnologije i audiovizualnih tehnologija. Zadatak im je bio napraviti tri do pet plakata koji bi promovirali stručna zanimanja. Učenice su uz pomoć svoje razrednice i mentorice Vesne Krnčević napravile plan kako će i što će se nalaziti na plakatima. Ono što je najvažnije, učenice su smislile svoju priču koju su podjele sa sucima i ostalim natjecateljima.

Zahvaljujući originalnosti i načinu predstavljanja svog rada, Hanna i Ivana osvojile su prvo mjesto. Ovo čak i nisu očekivale, više su išle za tim da se lijepo provedu. Dosta su se šetale paviljonima gledajući ostale vršnjake i njihove struke, što im je bilo najzanimljivije. Svi su bili prijateljski raspoloženi iako je bilo dosta treme.

Ponosna mentorica

Učenici su to dobro podnijeli zahvaljujući organizatorima, volonterima i mentorima. Mentorica Krnčević je bila izuzetno zadovoljna sa svojim učenicima, a o samom natjecanju kaže:

„Naša škola ima dosta iskustva u natjecanjima, ali ovim načinom postignuta je veća vidljivost samog natjecanja jer su se sve discipline okupile na jednom mjestu. Učenici su tako mogli vidjeti i druge discipline, razmijeniti iskustva, osjetiti atmosferu tijekom tri dana druženja na Zagrebačkom velesajmu od same pripreme, preko natjecanja do preuzimanja nagrada.

Osim gore navedenog važno je istaknuti i vrednovanje tj. model standardiziranog ocjenjivanja, upotrebom nove CIS (Competition information system) tehnologije koja se koristi na međunarodnim natjecanjima - WSC International, a prvi put se koristila i na WorldSkills Croatia 2019. godine.“ Želja joj je da se cure nastave prijavljivati na ovakva natjecanja, što one i hoće. Naravno, Hanna i Ivana ne ciljaju na „tron“ kao i ovaj put, već na lijep provod, učenje i upoznavanje novih ljudi.

Napisala: **Hanna Anić, 4. D**
Fotografija: **Privatna arhiva škole**

1.

Slika 1. Ivana i Hanna s mentoricom Vesnom Krnčević (u pozadini se vide tri pobjednička plakata)

Slika 2. Ivana i Hanna osvojile su prvo mjesto na smotri Grafičke tehnologije i audiovizualnih tehnologija

2.

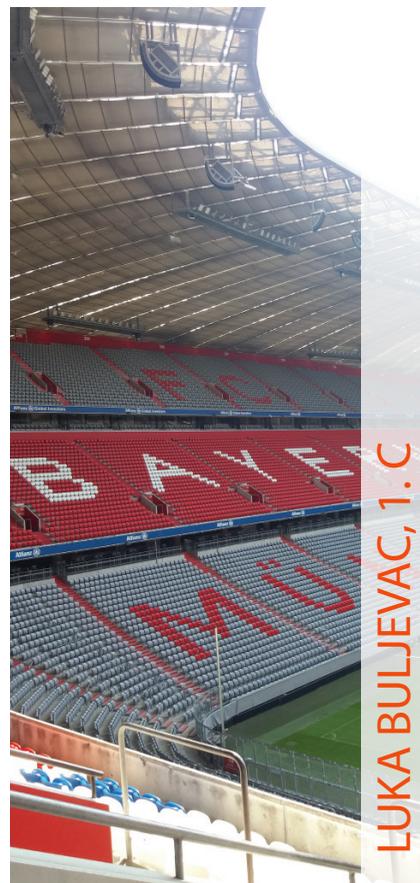
LJETO 2019.

Prošlo smo radili, ovo putujemo

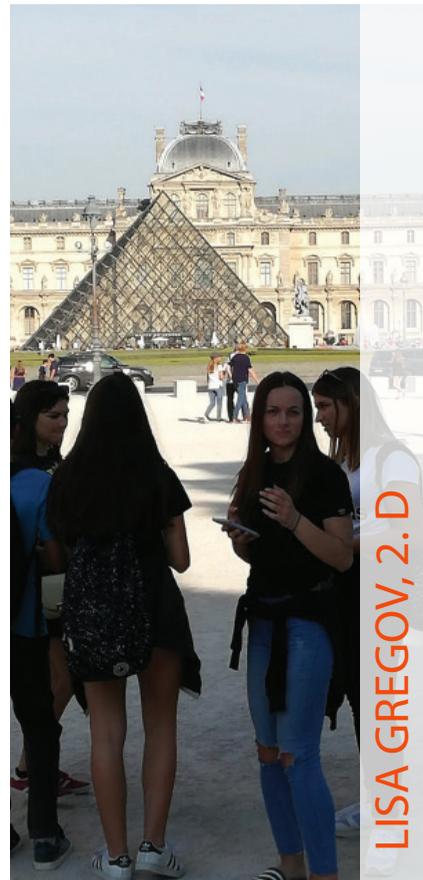
GABRIJEL GABRIEL, 1. C

Ljetovanje u Opatiji bilo je odlično. Grad je bogat hotelima, kafićima, klubovima i kladionicama. Može se reći da je uvijek živo, u svakom smislu. Stalno se negdje „muvaju“ ljudi, a pogled s brda je prekrasan. Plaže su još bolje. Pješčane i tople. Grad je divan. U blizini možete naći akvarija i preporučio bih da tamo odete i opustite se.

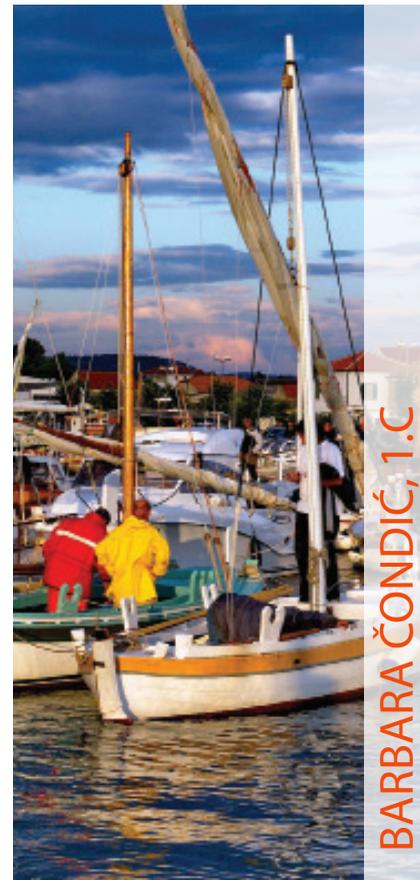
LUKA BULJEVAC, 1. C

U osmom mjesecu proveli smo tjedan dana u Njemačkoj. Bili smo u Allianz Areni, zatim u najvišoj katedrali u Europi, u ogromnom tematskom parku, a imali smo i puno slobodnog vremena. U hostelu gdje smo bili smješteni bilo je jako zabavno jer smo imali stol za ping pong i stolni nogomet. Tijekom povratka svratili smo u park minijature građevina Minimundus u Austriji te posjetili utvrdu Hohensalzburg. Stigli smo doma oko četiri ujutro, odmah se razišli i pošli spavati jer smo bili jako umorni od daleka puta.

LISA GREGOV, 2. D

Ovog ljeta išla sam na putovanje u Pariz. Tamo sam provela četiri dana. U Pariz smo išli povodom natjecanja s dječjom klapom Baliniera. Iskustvo je bilo odlično iako nismo stigli vidjeti puno značajnih mjesta u gradu. Lijepo sam se provela s društvom i nismo imali nikakvih problema za vrijeme puta. Naravno, vidjeli smo Eiffelov toranj koji je meni izgledao puno veće nego na slikama. Jedan dan smo proveli u Disneylandu gdje je također bilo predivno. Drago mi je što sam bila na ovakvom putovanju i rado bih išla opet.

BARBARA ČONDIĆ, 1. C

Provesti ljetovanje na Murteru je poseban doživljaj. U bakinoj kući u Jezerima, jednom od otočkih mjesta, bila sam s obitelji i rođacima. Rodice koje dolaze iz Splita ne viđam baš često i zato nam je odlično družiti se tih desetak dana. Uživamo u moru, kupanju, šetnjama i izlascima. Navečer odlazimo do štanda s palačinkama, a ja uvijek uzimam onu s Nutellom i keksima. Plaža Kosirina, koja je najčistija plaža u mjestu, oduvijek nam je bila najdraža. Dok smo bile male tamo smo ronile tražeći školjke koje bismo kasnije prodavale na štandu. Sve u svemu, Murter je jedno veoma zanimljivo i posebno mjesto, a naročito noću kad se događaju koncerti, razne vrste zabava i vlada prava turistička gužva.

TEO IVANKOV, 3. C

Kao i svake godine išao sam na jedan otok s obitelji, a ove godine smo odabrali otok Iž, odnosno mjesto Veli Iž. Krenuli smo u osam sati ujutro s brodom koji nas je čekao na poluotoku. Putem smo uživali u laganom izlasku sunca i mirnom moru. Kada smo stigli na otok prvo smo malo razgledali mjesto. Svratili smo i do suvenirnice te kupili par sitnica za uspomenu. Ostatak dana proveli smo kupajući se i sunčajući. Dogodila se i jedna zanimljiva situacija. Došla je jedna ekipa s brodom. Brod im se prevrnuo jer ih je bilo previše s obzirom na veličinu broda. Okrenuli su ga naopako pokušavajući ga ponovno ispravno okrenuti iznad mora. Isprva nisu uspjeli pa su ponovno pokušali, lagano su to pretvorili u igru. Čak su i počeli pjevati „s brodom gore, s brodom dole“.

MIA VIDOV, 1. C

Moj put u Pariz je počeo dugoiščekivanom vožnjom u avionu s mojom uzbuđenom obitelji. Odsjeli smo kod bliskih rođaka zbog čijeg smo vjenčanja isplanirali putovanje. Prvi dan smo obilazili ulice Pariza te jeli najveće specijalitete i naravno, vidjeli Eiffelov toranj. Drugi i treći dan su bili naporni jer smo obilazili neke od najpoznatijih destinacija Pariza kao što su: Muzej Louvre, prolaz Arc de Triomphe i Jardins du Trocadéro. Slijedeći dan se održalo prekrasno vjenčanje na brodu koji je plovio dugom rijekom Seinom. Zadnji dan uživali smo u zadnjem pariškom doručku te se užurbano spremali i avionom se vratili u Zadar.

Napisao/la: **Gabrijel Gabriel, 1. C, Luka Buljevac, 1. C, Lisa Gregov, 2. D, Barbara Čondić, 1. C, Teo Ivančkov, 3. C, Mia Vidov, 1. C**
Fotografija: Privatna arhiva učenika

MATURALNO PUTOVANJE 2019.

Barcelona ima „dušu“

U Španjolskoj su učenici spavali u turističkom gradiću Lloret de Mar koji je bio prepun hotela, apartmana, dućana, kafića, restorana i klubova.

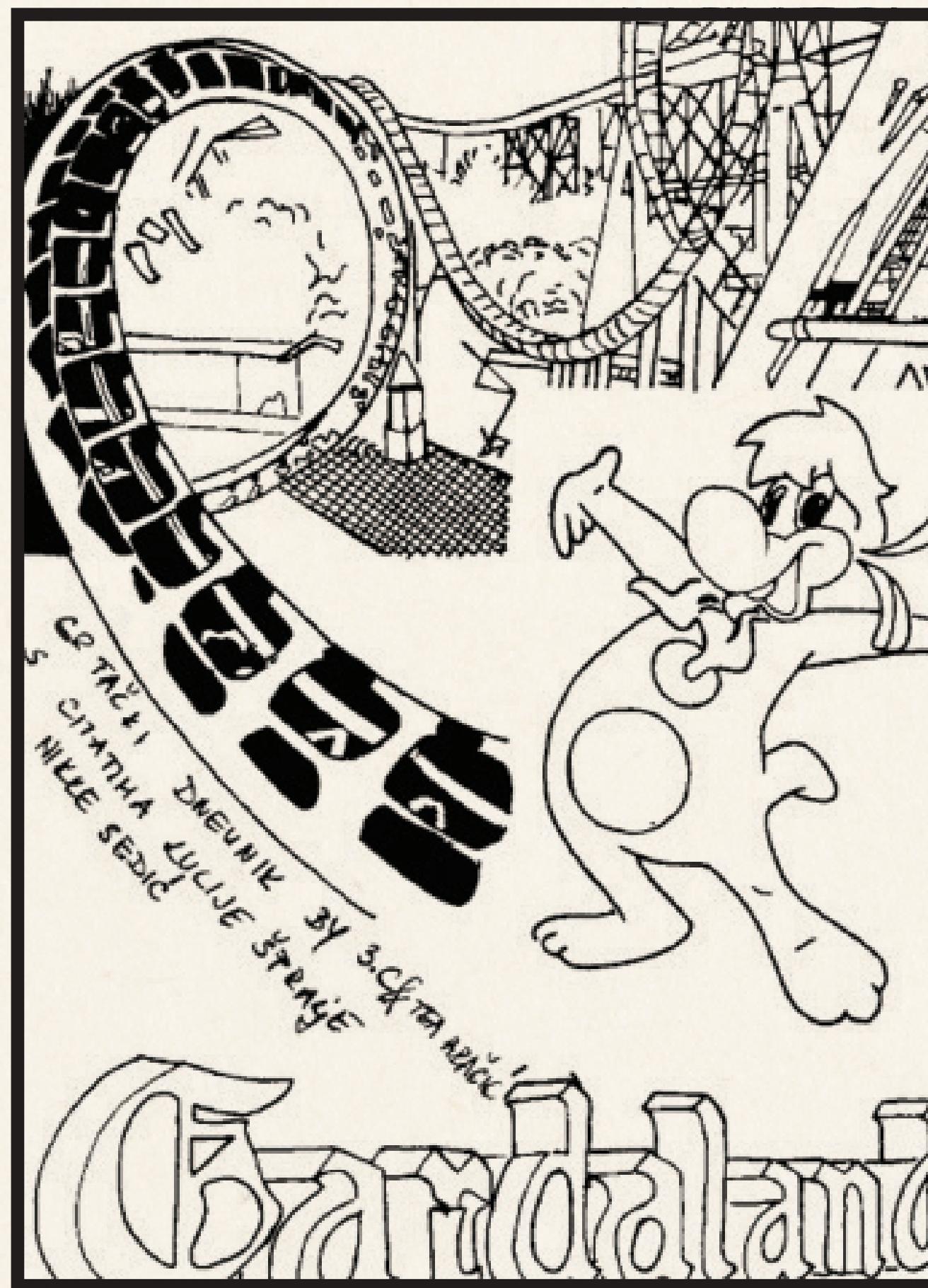

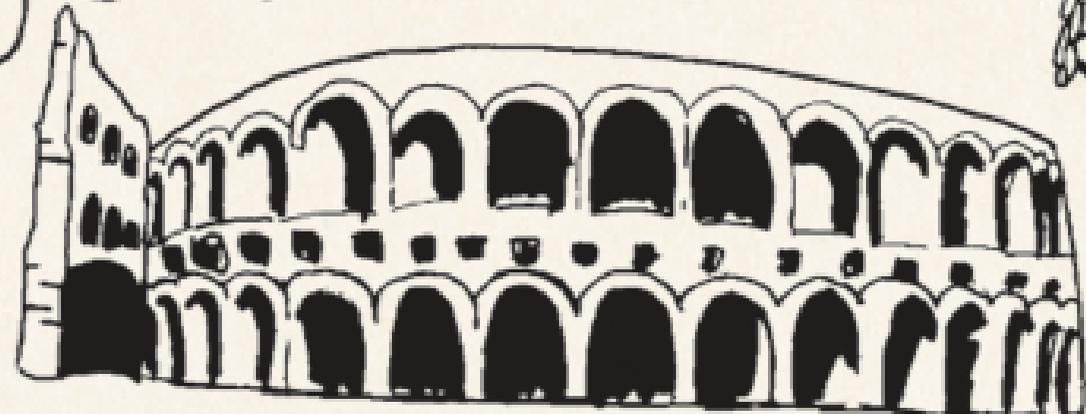
Maturalac... nešto što svaki učenik željno iščekuje. Ovogodišnji maturanti su odlučili posjetiti prekrasnu Španjolsku i Francusku. U Španjolskoj su spavali u turističkom gradiću Lloret de Mar koji je bio prepun hotela, apartmana, dućana, kafića, restorana i klubova. Tamo su uglavnom provodili vrijeme izlazeći u disko klubove. Što se tiče noćnog života, klubovi su veći, prozračniji i zabavniji nego kod nas i što se učenicima najviše sviđelo - zabranjeno je pušiti u njima. Učenici su uglavnom imali slobodna jutra. Nakon slobodnog vremena bi krenuli busom u razgledavanje gradova. Upoznali su se sa španjolskom kulturom i tradicijom. Ljudi su bili pristupačni, simpatični i nasmijani. Neki su čak i prepoznali otkud naši učenici dolaze, što je njih dosta razveselilo. Posjetili su Barcelonu, Gironu, Figueres te planinu

Učenici 4. C i 4. E razreda s profesoricama Vesnom Krnčević i Marijom Ljubičić

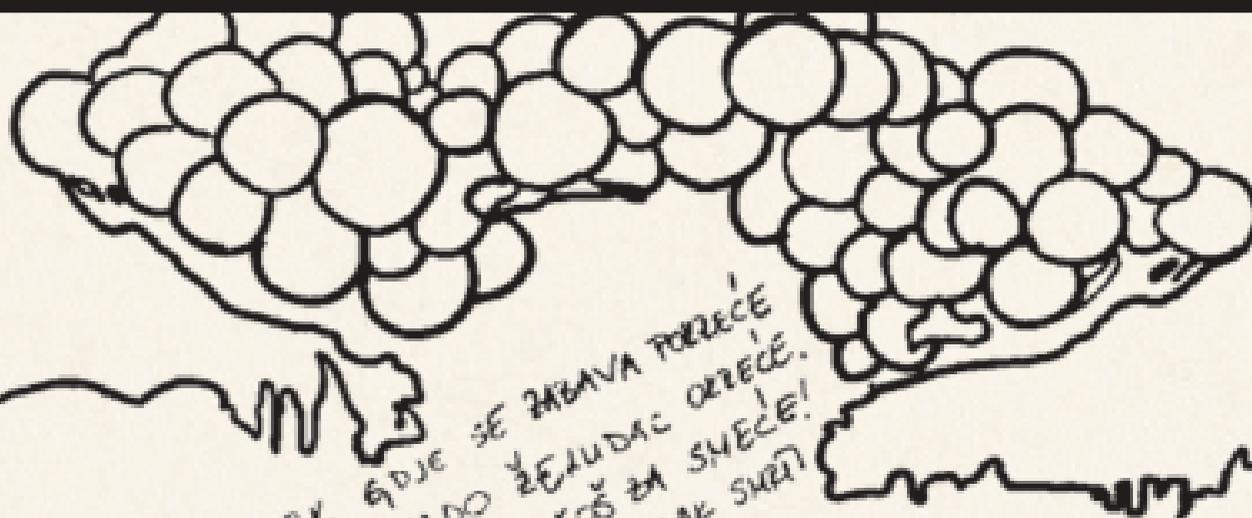
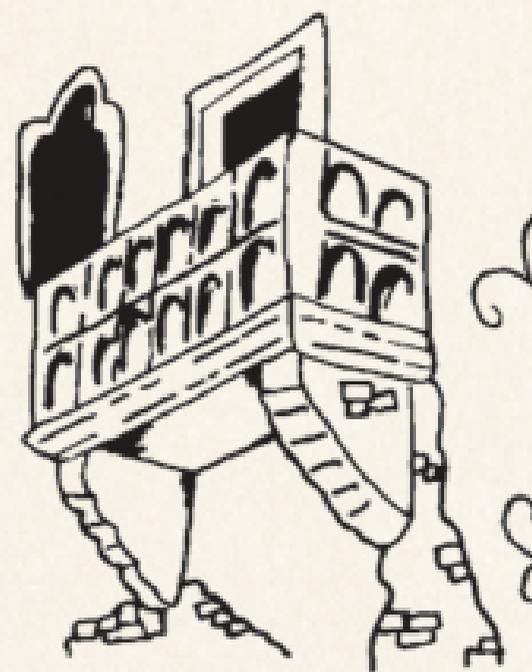
Montserrat koja se nalazi u pokrajini Kataloniji. Planina Montserrat im je oduzela dah zbog svog pogleda, kao i samostan zbog svog izgleda. Ipak, neki učenici nisu doživjeli ljepotu planine jer su zaspali to jutro. Učenici su najviše voljeli provoditi vrijeme u Barceloni i bilo im je žao što nisu imali više vremena za upoznavanje grada. Dojmila ih se najviše zbog svog egzotičnog izgleda, različitosti i zato jer ima „dušu“. Svaki kvart je imao nešto svoje zbog čega je bio poseban. Girona i Figueres su manji gradovi u usporedbi s Barcelonom, ali su i oni bili prekrasni s manje ljudi, gužve i prometa. Imaju usporeniji i opušteniji ritam za razliku od Barcelone. U Francuskoj su naši učenici posjetili raskošni Monaco, Nicu i Cannes. Francuska je dosta drugačija od Barcelone. Zbog puno bijele boje ona izgleda čisto, bogato i svečano. Učenici su spavali u Cannesu, gradu koji je poznat po filmskom festivalu. Posjetili su Monaco, grad na kojeg učenici nisu mogli ostati ravnodušni. Nakon Monaca su busom krenuli prema Zadru. Učenici su bili oduševljeni i imali su samo pohvale za ovaj maturalac. Čak su se i sprijateljili sa zaštitarom iz hotela u Lloret de Maru. Njegovo ime je Max no oni su ga preimenovali u Rodrigo. Teško je izlazio na kraj s njima s obzirom na buku poslije izlazaka, no ipak su bili u dobrim odnosima jer je i njemu to znalo biti zabavno. Profesori su dosta upozoravali na mogućnost krađe tijekom razgledavanja gradova, ali učenici nisu imali problema s tim. No, nažalost jedna od profesorica je izgubila mobitel. Bila je uvjerenja da je ukraden te je otišla na policiju. Tamo ga je ipak pronašla te je sva sretna i uzbuđena shvatila kako ipak ima dobrih ljudi i tamo gdje se puno krađe. Učenici su se dugo vozili do Zadra, no uz pjesmu, zabavljanje i spavanje, sve brzo prođe. I dandanas razmišljaju o ponovnom posjećivanju Španjolske i Francuske jednom u budućnosti. Tko zna, možda netko od njih i ostane tamo.

Napisala: **Hanna Anić, 4.D**
Fotografija: **Privatna arhiva učenika**

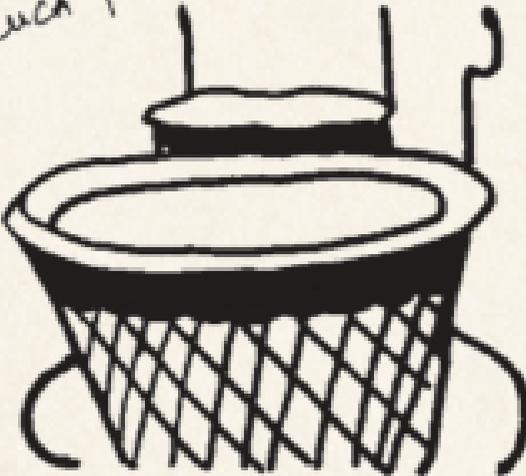

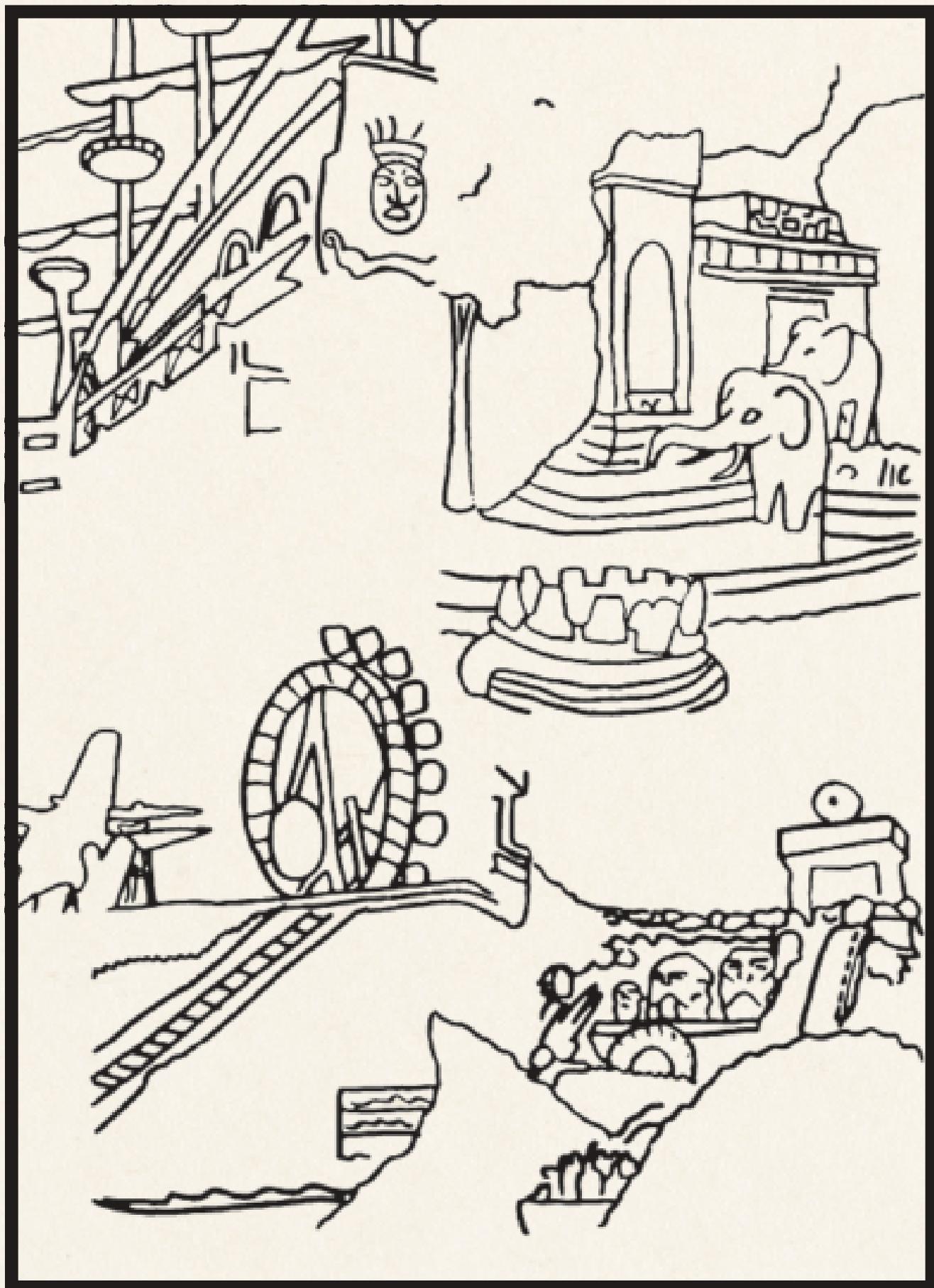

TRAGONIHA ZONEA I JUWIJE SMO CROČILI
VERONINU ROMANTIKU NISMO PRESKOČILI
DOK SU NAH KONOBARI AMAZONU TOČILI
NADAMO SE DA SMO VAM OVO LIJEPO PREDOČILI.

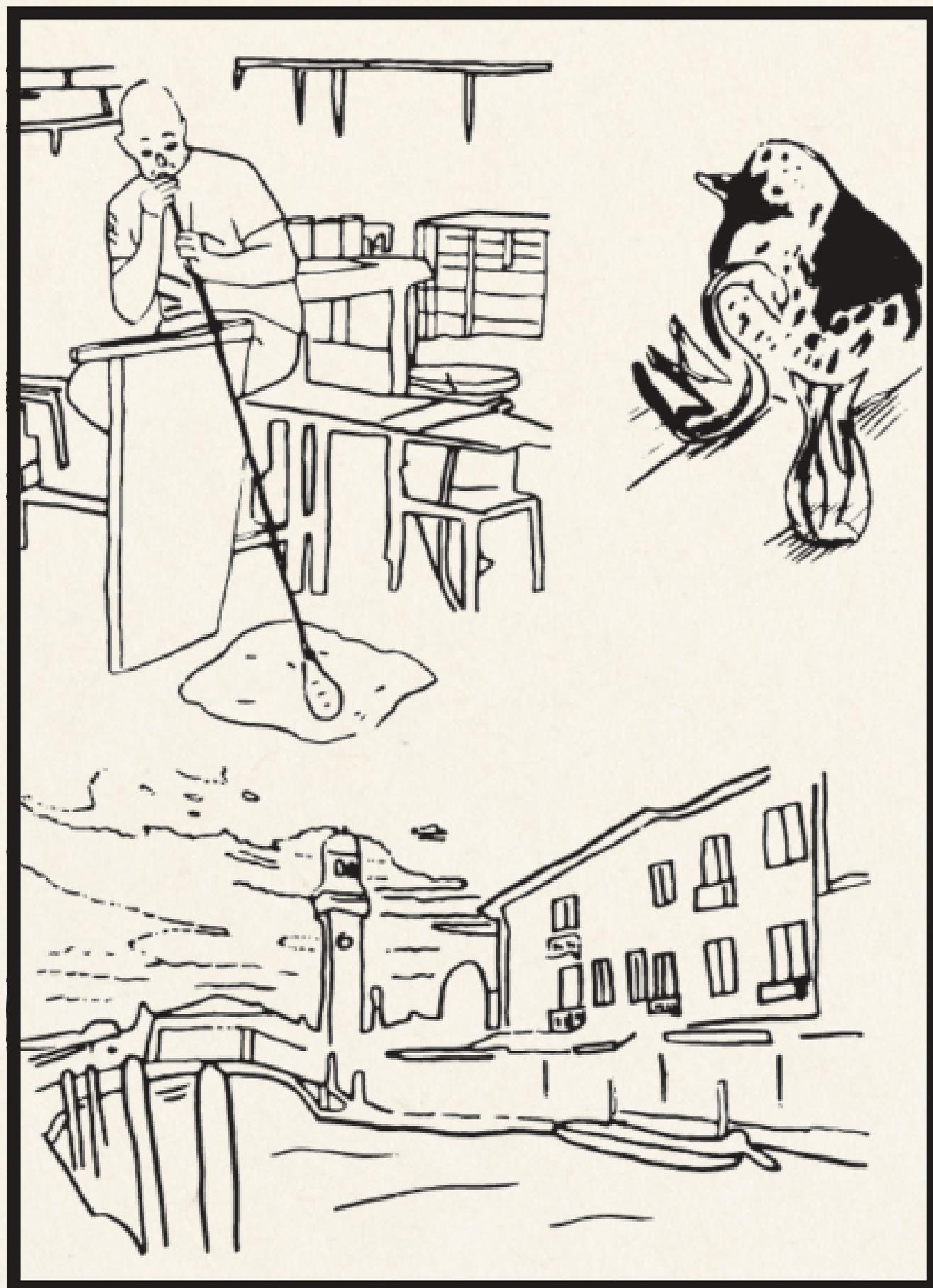

GARDALAND PARK GDJE SE ZABAVA PORREĆE
VOL TI BLUE TORNA DO ŽELUDAC OREĆE.
ARO IHAŠ SREĆE I NAZI KOŠ ZA SVEĆE!
NASIC MOUNTAIN JE TIPICAN VLAK SREĆI
SRCE TI ZUCA I * KOBAC SE VRTI.

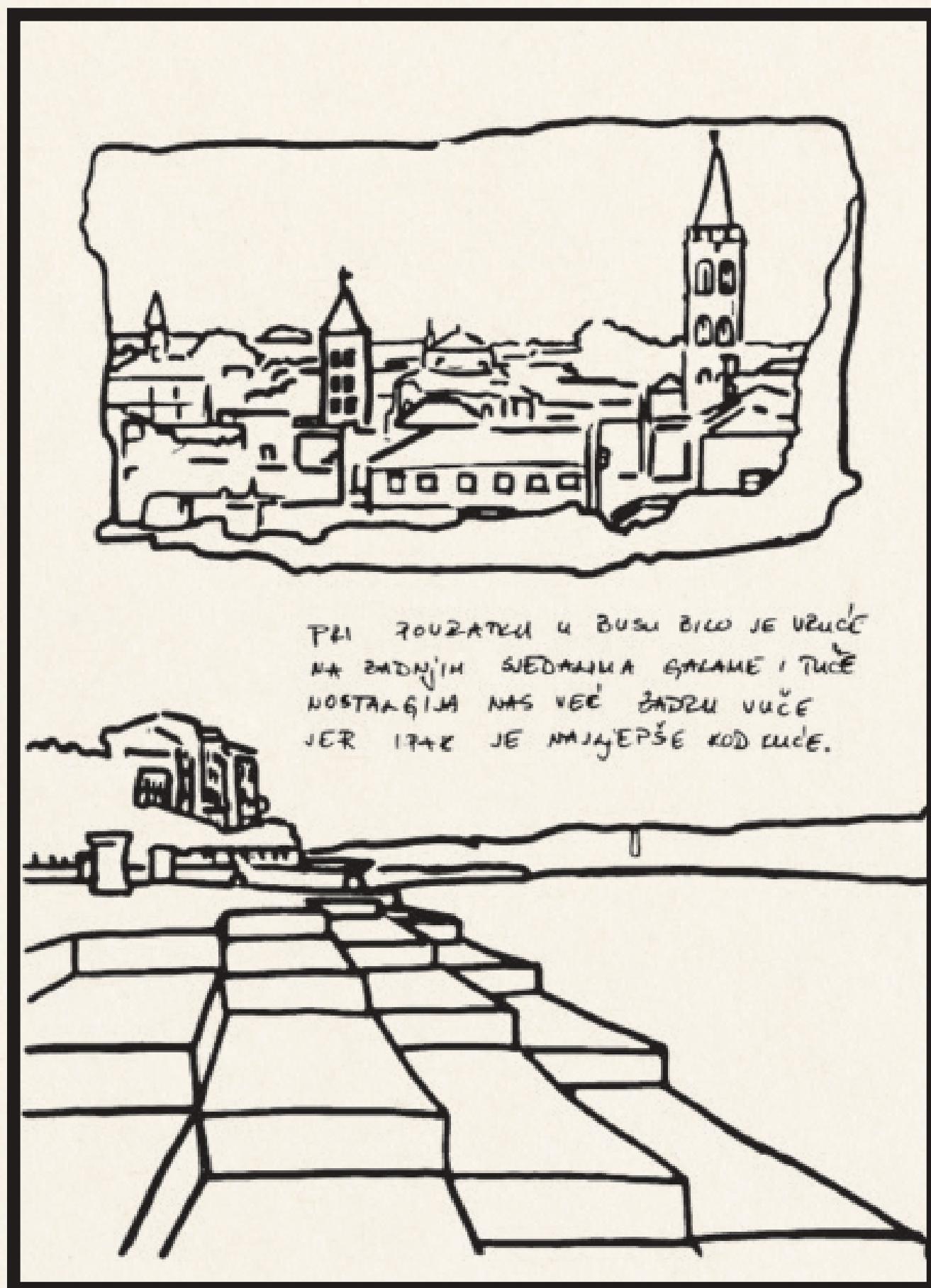

OTOCI LAGUNE PUNI ŠALENIH BOJA
NAŽALOST, NIJEDNA OD Tih KUĆA NIJE MOJA
I MALI BURANO KOJI SE LJUJA
JER GA DRHA, DRHA STRUJA

GONDOLAM HOŽE GRAD POD VODOM
NIKAD VIŠE NEĆU Ići BRODOM
NA NABROVUH TRŽU COCA-COLA JE SEUTA
AH BAR JE ODNOŽ OD ŠKOLSKIH
KUPA.

STRUČNA PRAKSA U DUBLINU

RAD U UŽURBANOM AMBIJENTU

Na stručnoj praksi u Dublinu učenici posebno ističu unaprjeđenje engleskog jezika, pogotovo s irskim naglaskom kako su i razgovarali s njihovim irskim kolegama.

Osam učenika Prirodoslovno-grafičke škole Zadar boravilo je dva tjedna na stručnoj praksi u Dublinu. Projekt „Nova znanja i vještine za bolji grafički i web dizajn” provodio je konzorcij koji su činile naša škola, Prirodoslovno-grafička škola Rijeka te Škola za grafiku, dizajn i medijsku produkciju u Zagrebu. Učenici su pod mentorstvom profesora Mate Ljubičića krenuli avionom za Frankfurt 22. veljače, a iz Frankfurta su poletjeli prema Dublinu. Po dolasku na dublinški aerodrom učenike je dočekao autobus koji ih je odveo u okrug Wicklow, točnije u gradić Bray gdje su se svi okupili. U tom su gradu učenici bili smješteni po raznim obiteljima. Zagrebačkog učenika Erika Edelinskog i Zadrana Stipu Zubčića primila je obitelj Trevora, Gillian i njihove djece Brada i Marcusa. Trevor je po zanimanju medicinski tehničar, Gillian je bankarica, dok su njihovi sinovi vjerni navijači Liverpoola i Chelsea. O radnim mjestima obavijest je

stigla sutradan. Praksu su obavljali u novinarskoj tvrtci kojoj je bio potreban novi vizualni identitet stranica. Ostatak ekipe obitavao je u Stillorganu gdje su imali razne zadatke za razna poduzeća. Kroz četrnaest dana praktičnog djelovanja iskusili su rad u užurbanom ambijentu. Učenici posebno ističu usavršavanje engleskog jezika, pogotovo s irskim naglaskom koji je odzvanjao u komunikaciji s irskim kolegama. Iako je praktičan rad dominirao vremenom, našlo se trenutaka za izlete i razgledanja. Posjetili su veličanstvene klifove Mohera koji oduzimaju dah. Dan prije odlaska posjetili su grad Galway, poznat zahvaljujući pjesmi „Galway girl” glazbenika Eda Sheerana. Nakon svega, doma su krenuli 9. ožujka, zaokruživši jedno zanimljivo i sadržajno iskustvo u zemlji piva i beskrajnog zelenila.

Napisala: **Stipe Zubčić, 4. E**
Fotografija: **Stipe Zubčić, 4. E**

RECENZIJAFILMA „JOKER”
TODDA PHILLIPSA

JOAQUIN PHOENIX

— JEDAN OD NAJBOLJIH
GLUMACA SVIH VREMENA

Joker je najnovija interpretacija dobro poznatog zlikovca, koju je režirao Todd Phillips najviše poznat po trilogiji „Mamurluk”. Prijelaz s komedije na ozbiljniju dramu mu se isplatio jer je Joker srušio rekord filma „Deadpool” na kino blagajnama s preko milijardu dolara zarade. Joker je drama i psihološki triler s velikim fokusom na razvoj glavnog lika. Arthur Fleck, osoba s psihološkim problemima, postaje vođa revolucije protiv imućnih građana Gotham - Joker.

Film prati Arthura Flecka, antijunaka koji jedva spaja kraj s krajem. Često je predmet ismijavanja i napada na poslu i na ulici zbog svoje „čudnosti”. Jedna od stvari koja ga čini čudnim je njegov smijeh koji ne može kontrolirati. Smijeh je uzrokovan PTSP-om jer je Arthur bio zlostavljan kao dječak. Ne pomaže mu ni to što je potpuni autsajder s vrlo niskim komunikativnim i socijalnim sposobnostima. Njegove najveće želje su postati komičar i doći na Murray Franklin talk show, jer Murraya gleda kao očinsku figuru.

Izvrсна glazba

Za izvrsnu i atmosferičnu glazbu je zaslužna islandska kompozitorica Hildur Guðnadóttir. Hildur je kompozitorica glazbe i za druge uspješne filmove i serije, a jedna od najpoznatijih je mini serija Chernobyl. Napravila je glazbu za film prije nego li se film uopće počeo snimati. Takvi slučajevi nisu učestali, ali postoje. Lawrence Sher, direktor fotografije na filmu, pobrinuo se za lijep i autentičan izgled osamdesetih.

Joaquin Phoenix glumio je Arthura Flecka u filmu „Joker”

Joaquin Phoenix je uspio Jokera učiniti svojim, jedinstvenim i prikazati novu stranu i dubinu ovog već svima dobro poznatog lika.

tih. Vizualno je zanimljivo iako kinematografija nije ništa što već otprije nismo vidjeli.

Neponovljivi Joaquin Phoenix

Jokera je utjelovio Joaquin Phoenix. Ovom ulogom je pokazao zašto je jedan od najboljih glumaca svih vremena. Kada je na ekranu ne možete skrenuti pogled jer uvijek nađe način da vam zaokupi pažnju. Uspio je Jokera učiniti svojim, jedinstvenim i prikazati novu stranu i dubinu ovog već svima dobro poznatog lika. Naveo nas je da razumijemo ovog kompliciranog i slojevitog lika i da nam ga bude žao. Definitivno se ne bi trebali slagati s njegovim idejama, ali bi ga trebali pokušati shvatiti i saslušati, jer ako se oglušimo nećemo shvatiti film. Joaquin Phoenix zaslužuje sve pohvale pa i Oskara za ovu

ulogu, o kojoj će se još dugo pričati i koja će se analizirati.

U ovom filmu korišteni su specijalni efekti uz pomoć kojih je New York preoblikovan u Gotham. Koristili su ih kako bi stvorili klaustrofobičan i neprivlačan ambijent. Vizualno je lijepo dočarano kako štetno ovaj grad i njegovi sugrađani utječu na Arthura.

Utjecaj drugih filmova

Filmovi Martina Scorsesea „Kralj Komedije” i „Taksist” su imali očit utjecaj na film, kako pričom tako i nekim kinematografskim elementima. U „Taksistu” je glavni lik Travis Bickle. On je vijetnamski veteran i želi se vratiti natrag u društvo. Usamljen je i autsajder koji želi naći ljubavnog partnera. Arthur Fleck se također osjeća kao autsajder. Potencijalnog ljubavnog partnera pronalazi u susjedi Sophie Dumond koja je samohrana majka. U „Kralju komedije” glavni lik je Robert Pupkin, želi biti slavan, a put do slave kani ostvariti time da postane komičar. On uhođi komičara koji mu je uzor. Arthur Fleck također želi biti komičar, ali ne zbog slave već zato jer želi nasmejati ljude.

Joker je važan film za Detective Comics, a zbog Joaquina Phoenixa ovaj film ima veću vrijednost nego što bi inače imao. Njegova uloga će biti primjer mnogim glumcima i onima koji to kane postati. Joaquin je bio toliko fantastičan da je teško zamisliti nekog drugog u njegovim cipelama, a ne smijemo zaboraviti na briljantnu glazbu i finu estetiku filma što čini ovaj film klasikom za sva vremena.

Napisao: **Marko Čulina, 3.D**
Fotografija: **toofab.com, batman.fandom.com**

TEŽNJA ZA UGLEDOM

IIICDIELOM

Radnja ovog djela odvija se u Parizu 1819. godine, a tema djela je borba za život. Ovo djelo u meni budi osjećaj tuge i ljutnje istovremeno, zbog toga što se otac Goriot zbog svoje bezuvjetne ljubavi prema kćerima trudi i žrtvuje kako bi im omogućio sve što žele, a one ga samo iskorištavaju.

Bezuvjetna ljubav roditelja

Djelo započinje detaljnim opisivanjem siromašne četvrti i pansiona gospođe Vauquer koji se ondje nalazi. Pisac je pansion opisao ljigavim detaljima bez ikakvog uljepšavanja što je dokaz kako ljudi žive u siromašnim četvrtima. U tom pansionu živi sedmero ljudi, a jedan od njih je i starac kojeg zovu otac Goriot. Svaki stanovnik tog pansiona bio je siromašan i svatko od njih težio je ka bogatstvu i uspjehu osim Goriot, koji se odrekao skoro svih životnih potreba da bi mogao sav ušteđeni novac dati svojim kćerima. Ovdje možemo prepoznati tu bezuvjetnu ljubav roditelja prema djeci, koja kao i u mnogim životnim primjerima nije polučila tako dobre rezultate.

Težnja k novcu i uspjehu

Nakon opširnog opisa pansiona i oca Goriot, pisac se posvećuje drugom liku, Eugenu de Rastignacu. On je student koji dolazi iz siromašne obitelji i kao ostatak stanovnika teži ka visokom društvu. Rastignac nakon što je shvatio kako lagodno živi bogato pariško društvo odlučio se raspitati o rodbinskim vezama te upoznaje jednu od najvećih plemkinja tog društva, gospođicu de Beauseant. Rastignacu su počele rasti želje za uspjehom i bogatstvom te se odlučio pohvaliti Goriotu koji mu priznaje da je gospođa Restaud, Rastignacova simpatija i požuda, zapravo Goriotova kćer. Nakon što je gospođa Restaud saznala da Rastignac zna njenog oca, počela ga je ignorirati, ali tada Rastignac upoznaje njenu sestru, gospođu Delphine de Nucingen. Rastignac je odlučio duboko ući u to društvo te je zamolio majku da mu pošalje sav novac kako bi u tome uspio. Nakon

Svaki stanovnik tog pansiona bio je siromašan i svatko od njih težio je ka bogatstvu i uspjehu osim Goriot, koji se odrekao skoro svih životnih potreba da bi mogao sav ušteđeni novac dati svojim kćerima. Ovdje možemo prepoznati tu bezuvjetnu ljubav roditelja prema djeci, koja kao i u mnogim životnim primjerima nije polučila tako dobre rezultate.

Ovo djelo možemo povezati i sa stvarnim životom. Svugdje oko nas postoji siromaštvo, bijeda, pohlepa i prevare. Možemo vidjeti koliko je Goriot volio svoje kćeri i koliko je Rastignac bio odan toj obitelji. Nažalost tadašnje društvo, kao i većina današnjeg, je težilo samo ka novcu i uspjehu.

svoga toga Rastignac i Goriot odluče postati bliski kako bi starac dobivao informacije o svojim kćerima. Jednog dana Delphine je pozvala Rastignaca kako bi mu ispričala kako je sav njen novac pripao njenom mužu. Nakon Rastignacovog priznanja što osjeća prema Delphine ode u kockarnicu i osvoji veliku svotu novca koju daje njoj. Rastignac je počeo kockati

i trošiti puno novca na što mu gospodin Vautrin (jedan od stanovnika pansiona) ponudi novac koji mu je bio jako potreban. Za nekoliko dana student mu je vratio novac. Nakon svega izdogađanog u pansionu Goriotove kćeri ostaju bez novca te su zatražile očevu pomoć, ali otac im nije mogao pomoći jer nije imao više novca.

Goriotova smrt

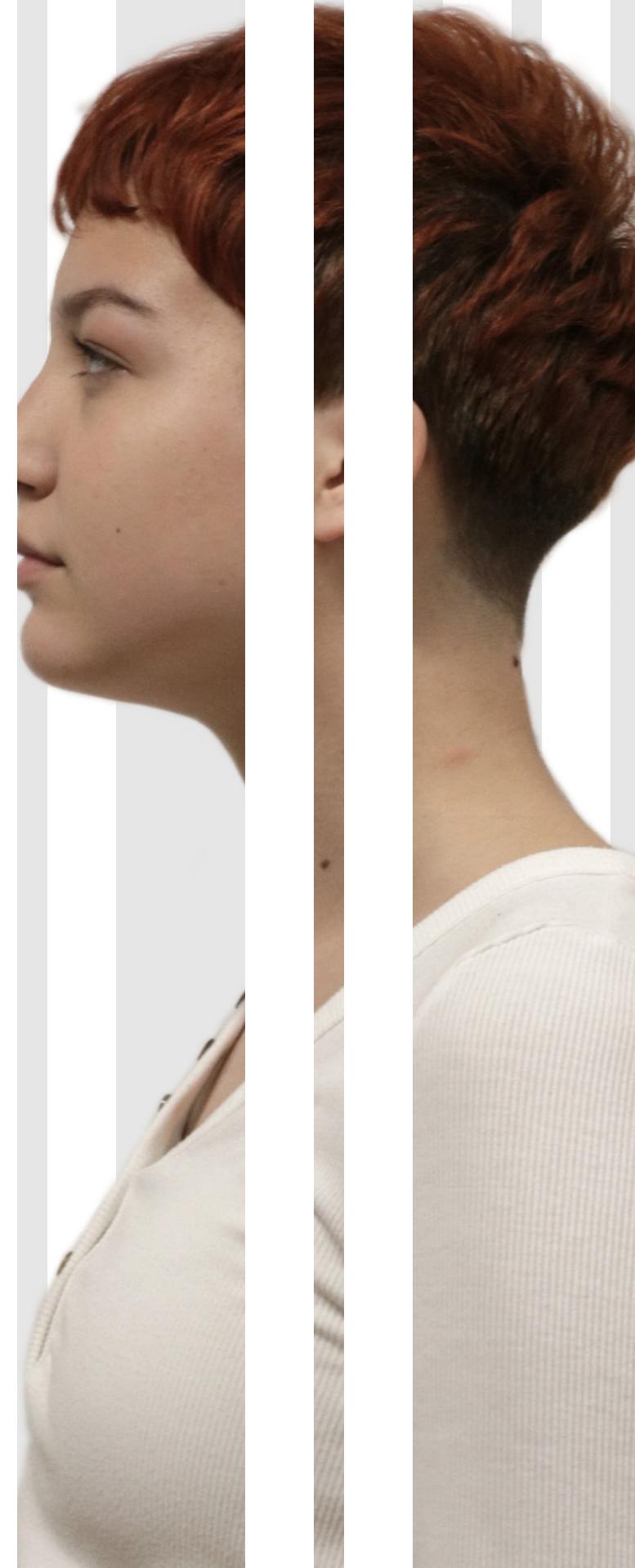
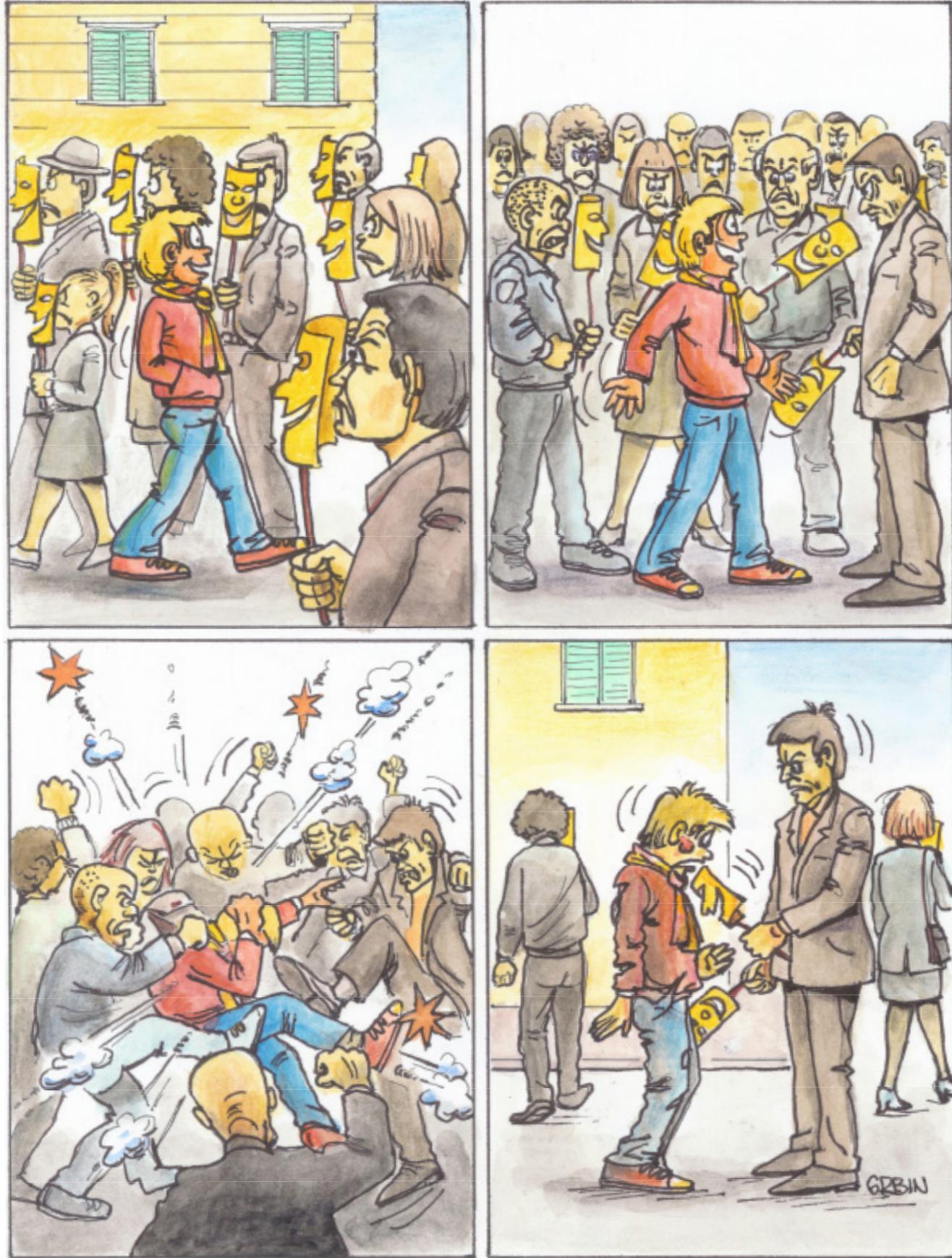
Goriot se strašno razbolio od bijednog života i borbe s istim, a jedini koji je to primjetio je Rastignac te je zamolio obje Goriotove kćeri da ga dođu posjetiti, ali one su imale „pametnijeg“ posla. Goriot je pobijesnio, jer njegove kćeri nakon tolikog njegovog truda ne žele doći u posjet bolesnom ocu. Tek nakon što je Rastignac otišao Delphine i objasnio joj kako njen otac nema novca i da je na smrti, Delphine se odlučila posjetiti oca, ali već je bilo prekasno.

Nakon očeve smrti Delphine je shvatila da je bila nezahvalna i bezobrazna prema njemu dok joj je pružao sve što je htjela. Ali svedno se nitko nije udostojio doći na Goriotov pogreb. Rastignac je morao posuditi novac kako bi starcu mogao pružiti donekle pristojan ispraćaj. Tako je Goriot napustio ovaj svijet u siromaštvu i bijedi, kakav mu je bio cijeli život.

Ovo djelo možemo povezati i sa stvarnim životom. Svugdje oko nas postoji siromaštvo, bijeda, pohlepa i prevare. Možemo vidjeti koliko je Goriot volio svoje kćeri i koliko je Rastignac bio odan toj obitelji. Nažalost, tadašnje društvo, kao i većina današnjeg, je težilo samo ka novcu i uspjehu. Knjiga je zaista jedan dobar primjer kako u životu uspjeh ne bi trebao biti na prvom mjestu, nego jedna dobronamjernost, empatija i suosjećanje prema drugima.

Napisala: **Marija Kafadar, 3. B**
 Ilustracija: **Magdalena Pajkin, 4. C**

Autor stripa: Tomislav Grbin, ravnatelj PGŠ Zadar

PRIRODOSLOVNO-GRAFIČKA ŠKOLA ZADAR

Perivoj Vladimira Nazora 3

23000 Zadar

Telefon: 023 213-746

Fax: 023 302-207

E-mail: ured@pgszd.hr

Web: www.pgszd.hr

www.facebook.com/PrirodoslovnoGrafickaSkola